

a - more - judi
19

a - more - judi
19

Nakladnik:
OŠ Grohote
Grohote, Šolta

Za nakladnika:
Ivan Toki

Urednici:
Dragana uri
Mirela Miji
Željka Alajbeg

Likovni urednici:
Bruna Ov ar

Logotip a - more - judi:
Anica Baši

Grafi ko oblikovanje i dizajn:
Dragana uri

Likovni rad na omotu:
Luka Blagai : Riba
8. razred, OŠ Grohote

Naklada:
400 svezaka

Tisak:
Pronto-grafi ke usluge d.o.o.

CIP - Katalogizacija u publikaciji NSK
ISSN 1845-4852

a - more - judi

Zbornik akavske poezije
učenika osnovnih škola
Splitsko-dalmatinske županije
19. pjesnički susret

Ne ujam, 24. travnja 2017.
u sastavu 27. Marulićevih dana
povodom
obilježavanja stvaralaštva našeg akavskog naroda

OŠ Grohote
Grohote, 2017

*Ipak, Muze,
molim vas od sveg srca,
molim Febe, i Tebe, što si neko
mojoj pjesmi sve anoj dao strune
i nadahnuće...*

POEZIJA

Lina Blagai : Sunce i Mjesec, 5. razred OŠ Grohote

BLAGO A NIKOR NE MORE PLATIT

U rano jutro,
triba se ustati i u poje oti ,
svaku maslinu obi ,
svaku trišnju povirit,
svaki trs loze dodirnit
i svu verduru zalit.

Prema portu
ve ribarske koje dolazu,
mriže pune ribe vuku
i stižu u luku.
Jema srdel, grdobine i mola
ribarin se ruke gr u od bola...

U dajini klapa se uje,
prove jemadu za litnje fešte,
s di jon vikon se mišaju
i pivadu lipu, najlipju pismu
"Gospe ribara težaka"...
na mistu nota in je svaka...

U podne
svi tr u na obid,
po ribi cila štrada vonja.
Sad triba dobro pojist,
stariji bevandu popit,
a onda se malo odmorit.

Pozapodne,
umirilo se sve, osin dice.
Oduvik živost daju,
ovin starin kamenin štradan,
oduvik su blago
a nikor ne moge platit.

*Lolita Lana Ivakovi , 6. razred
Mentor: Ivana Lukas Bartulovi
OŠ Bija i, Kaštel Novi*

JUDI PUNI LIPOTE

U naši judi
nima priše.
Nima: Ne mogu.
Nima: Mogu više.

Judi su naši
puni pri a
kako je nekome
pobigla sri a.

Naši su judi
puni dobrote
uvik uz pismu
puni lipote.

*Branka Lisi i , 2. razred
Mentor: Ivana Lukas Bartulovi
OŠ Bija i, Kaštel Novi*

NAŠI JUDI

Naši judi puni su
veseja i sreće.

Naši judi vridno
u poju sadidu
masline, smokve,
mendule i trišnje.

Naši judi po danu
puno radu, stvaraju,
prišu se i umaraju.

Ma uvečer
s prijateljima u konobi
uvek rado
zapivat,
prokulat
i popiti žmul vina.

*Alina Lončar, 2. razred
Mentor: Ivana Lukas Bartulovi
OŠ Bijača, Kaštel Novi*

SI ANJE NA DIDA

Si anje na dida
još je uvijek živo...

Bija je ka i stina,
bija je ka i rv.
Volija je beštije i jude,
volija je i one a mu sude.
Živija je za poje,
za more i škoje.
Uvik je sve
inija za nas,
i volija je
pivat na sav glas.

Si anje na dida
uvik e bit živo.

*Ana Milan, 2. razred
Mentor: Ivana Lukas Bartulovi
OŠ Bija i, Kaštel Novi*

Izabella Ceci : Riba, 8. razred OŠ Grohote

GALEBOVI

Bilin krilima
nebon lete,
kad ulove ribu
ka strila slete.
Liti nad moren klik u,
posvuda šire sri u.

*Lana Rado aj, 1. razred
Mentor: Blanka Ljubenkov
OŠ Bol, Split*

SUNCE

Zrakasto i blistavo
svitlost nan šaje.
Veliko, žuto, sjajno;
volimo ga svi
jer nan život daje.

*Anja Šušter, 1. razred
Mentor: Blanka Ljubekov
OŠ Bol, Split*

Ana Rui : Sunce i Mjesec, 5. razred OŠ Grohote

MOJA ŽEJA

Kal e lito?
Svaku večer jo se piton.
Da vidin nuonota i nonu,
da sunce paso na moju stronu.
Želin utit vuonj lita,
da oko mene bude puno dobriega svita.
Misto nek vrije ol sri e,
a kal se probudin da ujen ti e.
Da se a pri na vapour ukrcon
i u rojeno misto oca muoga kušton.

*Mia Martini , 6. razred
Mentor: Ana Baši
OŠ don Lovre Katića, Solin*

Luka Blagai : Riba, 8. razred OŠ Grohote

MORE

To je ono a spaja
a skriva,
a tajne nosi od obale do obale,
a jugo donosi, a buru odnosi,
a zemju i ni mokron,
a vitrove šaje daje,
a nevrime i nevere jidi,
a gladne rani,
bolesne li i,
a umornima dušu smiruje i tiši.
More je ono a niko ne more smirit,
a niko ne more zaboravit,
niko ne more umirit.
Na ijen su se pragu rodili naši preci,
na ijen je pragu povist re ena,
na ijen se pragu krv prolivala,
a oružje tuklo.
To je ono a nebo sluša dok pla e,
a zemju tješi kad po njoj gaze.
To je ono a ovika u ruke vazme
pa ga Bogu daje.
Ono je ka nebo plavo,
ka svemir veliko,
ka dite drago,
ka mater lipo,
ka otac jako.
Sve to je more a spaja,
a skriva,
a nosi od obale do obale!

*Izabella Ceci , 8. razred
Mentor: Mirjana Stani
OŠ Grohote, Grohote*

MOJA ŠOLTA

Moja Šolta ima osan sela
i svaka osoba tu je vesela.
Moj škroj jema lipo isto more
kojemu ni jedan furešt odoliti ne more.
Maslinovo uje
o kojemu se daleko uje
i crnoga vina
od kojega se dobro piva.
Svakoga lita
jema puno svita,
a kad dojde zima
svita više nima.

*Marin Elezovi , 6. razred
Mentor: Mirjana Stani
OŠ Grohote, Grohote*

ZAHVALNICA KUŠINU

Kušinu mome svake hvale
za upijanje svake moje suze,
za sve zagrljaje male!

Uvar miji o snova
od ditinstva si bi.
Sve moje tajne
od neprijateja si kri.

Moje prve zubi e
dostavi si na pravu adresu.
Prijatej, uvar i zaštitnik
to je ono a kušini jesu.

Od grubi sni
bižali smo skupa
priko prostrani livad
na kojima cvi e pupa.

*Magdalena Sinovi, 8. razred
Mentor: Mirjana Stani
OŠ Grohote, Grohote*

Antonia Radman: Sunce i Mjesec, 5. razred OŠ Grohote

BRIŠKULA

Kad otac sede za stol i
pito ho emo zapeškat,
jo seden priko puta matere,
a nasuprot oca je brat.
Ni nos potriba puno nagovorati!

Iz maca ol karot dilidu se:
baštoni, špade, kupe i dinori,
u parvu ruku niko ništa ne govori.
Svak po jednu kortu tuko butat,
a onda epeta drugu peškat.

Na podan maca je tola - od briškule zog.
Ko e dobit, somo zno drogi Bog!
Buta! Peška! Buta! Peška!
Asi, duje, trice i lišine...
Letidu po stolu trieštine!

Jure justima zjo, imo kariga.
Evo briškulica, ni me briga!
Mat mi namigne, apala je tricu!
Otac motoje kroja, misli privariti dicu?!

Fanat i kavala - još ni pala!
Ubit, molati il` štrocati ??
Punte il` karige, briškule il` lišine?
o butat?? Vajo znati - za briškulu igrati.

Sve etiri dobivene ruke - bez puno muke!
ešaj je to - zno se... (za zagladiti vlase)
Ko u kortima sri e imo,
govoridu, da u ljubavi nimo.

Ma neka somo govoridu...

*Mia Marija urin, 8. razred
Mentor: Fani Cari - urin
OŠ Hvar, Hvar*

Magdalena Sinov i : Riba, 8. razred OŠ Grohote

NONINE GON ICE

Moja nona esto zno gon ice provjat,
ali i uz njih puno jubavi dovat.
Gon ice koje je ula od svoje none
jer je sto godiš imala i priživila teške done.

Puno je don na dvoru sidila
i žejna svega Boga za bokun kruha molila.
Svoj zlotni kordun je založila
da bi za dicu malo šenice dobila.

Pod kju bi to bila zakrakunala
i po komadi in dovala.
Prid letrat od Gospe se molila
da bi hi sutra od zla zaštitila,
da in providi zdrovje i sri u,
da in blagoslovi i njihovu dicu.

Svaki don bi tešku žurnotu inila,
a nikad se na nikoga ni jidila.
Svakomu bi lipu ri rekla,
a od koronja žvelto utekla.

Uvik je govorila:
od grube ri i ni ni fole
ni koristi,
zato ve e putih
vajo jazik prigristi!

*Petra Bali , 7. razred
Mentor: Ivana Beli Mustapi
OŠ Jelsa, Jelsa*

PRIMALI E

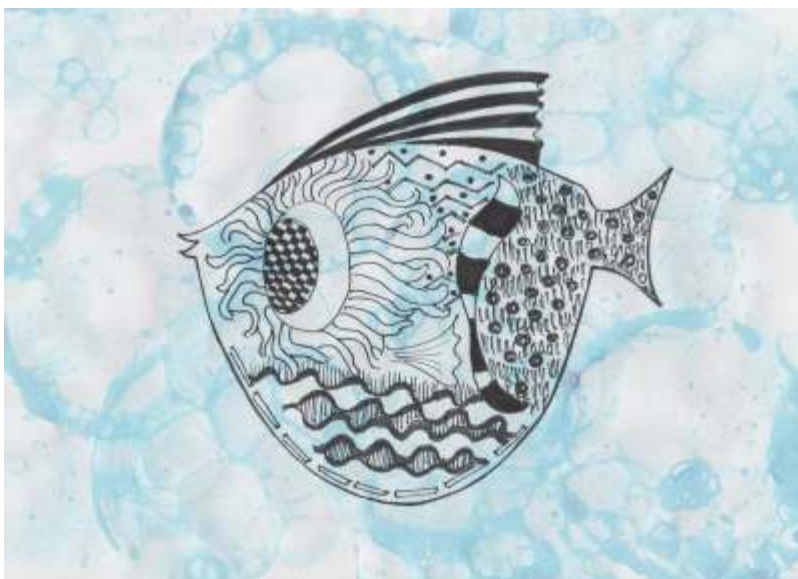
Još je vela zima,
još se grijemo kraj komina.
Ali primali e se ušujalo,
i vele non done darivalo.

Za težoka nojtežji štajun u godiš u,
prin istoka sunca vajo bit u dol i u
i žveltije lavurat
jer kad ono ugrije
zno nos i od truda afanat.

Parvi su posli; zemju za orat pari at,
lozje trunit i polivat,
pok veživot i priš ipovat,
i opet sve ponovjat,
dok ne dojde za podmotovat.

I kad se svi ti posli u inidu,
moli se Boga za dobar rod
i da sve ne istu e grod.
Da non budu dobre jematve
i da se napunidu vinon ba ve.

*Katarina Plenkovi , 7. razred
Mentor: Ivana Beli Mustapi
OŠ Jelsa, Jelsa*

Luka Blagai : Riba, 8. razred OŠ Grohote

MULICA LUCE

Došla jedna mala Luce
U naše misto lipo ka sunce.

Judi su je sa ponistre mirili,
a je šesna, oni bi govorili.

No Luce nije baš spretna bila,
Stotinu stvari u as bi tila.

Trišnje je tila i na cabla se pela,
Ka kruška bi pala i revat stala.

Kolina šporkih i musava lica
Išla je Luce di i sva dica:

Na putu do skule naša se kamen,
Naletit e Luce - to je ka Amen!

I tr i, tr i Luce, sa svoje dvi live,
Splete se i pade - evo istine žive!

Ne sluša Luce mater kada kaže:
Pogledaj, uspori, ko i - bit e ti draže!

*Laura aljkuši , 6. razred
Mentor: Renata Kova i
OŠ Jesenice, Dugi Rat*

LJUBAV SPRAM KAMENA I DRA E

S velebne biokovske planine
Puca pogled pun miline
Na rasuti škrti imocki kraj
U kom živit život nije bio raj.

Lice moga dida puno bora
Govori mi da je teško živit mora
Škrta zemlja kamenon pokrita
Odvela ga diljem bila svita.

Ko je osta, radit je mora
Od ranog jutra sve do prvih zvizda
Nije bilo obilja ni blaga,
Al' su ljudi podnosili sva jada.

uvali su po brdima ovce
Dok su dica kr ila im doce.
Živili su složno, a ne ka sada
Zafaljivali Bogu uvik prije sanko.

Ljubav svoju spram kamena i dra i
Usadili su u srca i nami.
I kud iden i kud me život nosi -
Svome mistu uvik rad' u do i.

*Matej aljkuši , 6. razred
Mentor: Renata Kova i
OŠ Jesenice, Dugi Rat*

BLATO NA CETINI

Kako je lipo moje selo!
Suncem zlatnim obasjano.
Zelene šume i krasna polja
U srcu je mome cilom.

Ladna Cetina
Kroz njega te e
U njoj se misec ogleda
Svako ve e.

Nema gaja a ni puta
Ni livade da mi draga nije.
Kada pada kiša i sunce se smije,
Najlipša slika - to mi je.

To je sve moje.
Tu je moj pravi dom.
Tu mi je srce puno.
Tu sam na svom.

*Ante Gale, 6. razred
Mentor: Renata Kova i
OŠ Jesenice, Dugi Rat*

JESENICE U JESEN

Jesenice su misto malo
Do kojeg je svima stalo.
Liti je uvijek burno,
Judi lete u priši tamo-amoo.

A kada dojde jesen na vrata,
Liš e požuti, ka da je o' zlata.
Svi pomalo fermaju,
Judi više odmaraju... gredu u šetnje.

Lipo je jesen vrime!
Sve je puno bonace...
Vižitaju se stare ku e pod planinon,
Gremo - daje od mora!

*Ivan Garac, 8. razred
Mentor: Renata Kova i
OŠ Jesenice, Dugi Rat*

KOJE BOJE JE JUBAV?

Prije nekoliko dana,
u ardinu su se sastale
dvi prije,
Cvita i Ana.

Ka i obi no
na banak su sile,
akulale i
gusti sok pile.

Me utin, ovoga se puta
nisu držale teme stare,
nisu spominjale
ni robu ni pare.

Nisu ak ni tra ale,
naime, o jubavi su pri ale.

Prošle su dvi debele ure,
a njihova akula
nije došla kraju.
Parilo se ka da mu at ne znaju.

No pogoršalo se stanje
kad je na red
došlo pitanje
koje je jubav boje.

Ana je tvrdila
da je jubav crvena
ka nebo
kad sunce svi e.

Dok je Cvita govorila
da potpuno
istu boju imaju
jubav i cvijeće.

Derale su se ka da su
u svojoj kući,
falilo je malo
da se ponutiti.

Njihovi su glasovi
tako bujni bili
da se tresale
zidine.

E, onda je došla
stara ina
te ih je potirala a
iz zidina.

A Ana i Cvita,
svaka je bila toliko ljuta
da se čak ne bi pozdravile
nasred puta.

inile su one
jedna drugoj
i gore stvari
bez rišpeta.

A sve to
iz istog dišpeta.

Sri on, došle su do rješenja,
pružile su si ruku pomirenja.

Svatile su da ljubav može,
a i ne mora imat boje,
bitno je samo da se
judi poštuju i vole.

Jer ljubav pristaje
svima i svemu,
ona je posebna
i nema cijenu.

*Ivana Mikas, 7. razred
Mentor: Martina Bolan a
OŠ Jesenice, Dugi Rat*

BILE KUĆE MOJE DALMACIJE

Ispod neba plavoga
Riva puna galeba.
Svaka kala klapom opjevana
I u njoj dica razigrana.

Naša kuća od bila je kamena
S crvenim garifulima na vratima.
S ponistre pogled na sinje more,
A tamo iza na sive planine i zelene bore.

Balatura puna mirisna cvijeta
I u mraku kala puna prigušeni svijeta.
Preci naši – ovo su blago ostavili:
Bile kuće u kojima smo život nastavili!

Dok se na Mosoru bura rađa,
Moja mladost ovdje - sve je slaba!

*Anđela Karin, 6. razred
Mentor: Renata Kovač
OŠ Jesenice, Dugi Rat*

AKULONA KATE

Na svitu nema takve
a sve zno...
Da samo znote
U mom mistu jema jedna
akulona Kate!

Viri i špija kroz škure:
Di gredete, a nosite,
a lavorate, s kin besidite.
Sve zno, sve vidi
akulona Kate!

Ipak, lipa je ta Kate
Ka cvit u poju.
I dobra je ka kruv,
Vridna ka mrav...

Ma voli sve znat.
Voli akulat.

*Dea Murat, 6. razred
Mentor: Renata Kova i
OŠ Jesenice, Dugi Rat*

CVR AK

Poslušaj malega cvr ka
a cvr i cile no i...

Vrilo mu nimalo ni,
Cvr i on i cili dan!

Mala žilava beštija ka stara ura
Nikad ne pristaje zvrncat...

a je ta mi a beštija
Toliko grintava

Da mi se toliko tuži
I na da mi spat?

*Ivan Ribi i , 6. razred
Mentor: Renata Kova i
OŠ Jesenice, Dugi Rat*

MATE LIN INA

Bia jednom jedan Mate.
U mom susidstvu svi ga znate.
Lin ina je bija teški, a za se
Uvik govoriija da radi ka mrav.

Za školu je bija zadnji,
A nija bija ni tip jutarnji.
Na sat je uvik kasnija,
A dobri u itelj bi ga spasija.

Taj je Mate prava šteta bija,
Radit nikad ništa nije tija.

Sad je Mate glavni u školi
I dici da budu ka on
Ne dozvoli!

*Ivan Ribičić, 6. razred
Mentor: Renata Kovačič
OŠ Jesenice, Dugi Rat*

Marijeta Ceci : Sunce i Mjesec, 5. razred OŠ Grohote

MOJE MJESTO

Komižo, mjesto moje malo
pravi si lijepi cvijet
vole te Komižani
voli te cijeli svijet.

Lijepe su tvoje uvale
Lijepe su tvoje plaže
Luica, Jurkovića, Kamenice
I Žani evo žalo.

Kada zima dođe
puste su naše kale
nigdje nikoga nema
samo vezani brodi u vale.

Ribari težaci naši
vrijedan je to svijet
mu se po cijeli dan
da bi imali što za jest.
Bilo gdje da pođem
uvijek mislim na te
rado ti se vraćam
jer me sve veže za te.

Ja svoje mjesto puno volim
i za ništa ga ne bi dala
Komižo, mjesto moje
od srca ti hvala.

*Andrea Družić, 6. razred
Mentor: Fenka Žuani
OŠ Komiža, Komiža*

MOJE MISTO

Moje misto ni velu
lipo je, a svit u njemu je sritan.

Moje misto imo svoje more
i imo lipo žola.
Nojlipje je na svitu.

Imo puno ložjo i maslini,
koje stori svit bere i redi,
a meju njima je i muj nono.

Moje misto zove se Komiža,
a škuj na kojemu je Vis.

*Vicenca Karuza, 6. razred
Mentor: Fenka Žuani
OŠ Komiža, Komiža*

KOMIŽA

Za Komižu živin, za Komižu dišen,
Obo Komiži pisme pišen.
U Komižu svita puno ni,
Kako ca je bilo pri.

Ovo non je dušla zima,
Ma to ni drogo svima.
Sal e i sveti Mikula duj,
Da bi krampus moga a puj.

Niki e dobit kapule, a niki ukulote,
A niki molu igra ku ol ferote.
Zoljnji put son dobi guluš ine
A za ovu godiš e me baš i ne brine.

Volin muj grod Komižu
Dok ribori vicu "hiti mrižu"!

*Teo Zambarlin, 7. razred
Mentor: Fenka Žuani
OŠ Komiža, Komiža*

OTOK

Podižem pogled. Nigdje kraja.
Okružilo je more otok. Sam. Surov...
Ta modra plava grli otok. Grli svijet. Grli mene...
Zamrzlo se vrijeme...
Dan je vedar. Prostran. Težak. Vru .
Borovina zelena, gusta, pri a. Zove.
Sunce tu e. Tjera me u hlad.
Žedna je zemlja.
Strpljiva, eka kapi vode. Teško ste ene...
Bor, loza, maslina, divlja i pitoma.
Opiru se vjetru vremena.
Jakom. Južnom. Nepredvidivom i ubojitom...
Težak je život. Svi a mi se.
Vratit u se...

*Dino Zanki, 8. razred
Mentor: Fenka Žuani
OŠ Komiza, Komiza*

Nera Dea Bali : Riba, 7. razred OŠ Grohote

DEŽGRACIJA

Bila san mala
kad san, ne znan kako,
vari ele afitala.
Si an se da san zafibrala
i po cilu tilu iš ešala.
Mater me u komoru,
ka u pržun zakrakunala.

Bidna, išempjana i sama,
sve bi za bokun sunca dala.
Od dosade bi najradje afanala
i iz dišpeta aškar san postala.
Mater me u toj mojoj komendiji
nije bacilala,
nego me nikon bilon pituron piturala.

Svega mi više bi dosta,
deboto kraste nisan više imala
i tila san vanka.
Cili dan san cmizdrila i brontulala,
a mater me ni obadavala...
Na kraju sam sva dišperana
u gabulu upala.
Priko ponistre isko ila
i gnjat izvrnila.

Mater se jidila,
mater se pinila,
a ja san buletin platila
i još pet dan doma sidila.

*Sofia Bešli , 5. razred
Mentor: Marijana avar
OŠ kralja Zvonimira, Seget Donji*

MACAROL I I

Bili su to muški i,
an eli, veseli i razigrani
koji letu kroz kalete grada.

Dišpete su radili,
jude išempjavali,
s tiramola in robu skidali
i sviman se rugali.

Judi ih nikad ne bi vidili.
a oni bi š njiman za stolon sidili,
spizu i obid za dišpet prisolili.

Judi ih se bojali,
dicu š njiman plašili,
a macarol i i se na to smijali
i daje batude s judima inili.

*Sofia Bešli , 5. razred
Mentor: Marijana avar
OŠ kralja Zvonimira, Seget Donji*

Petra Begovi : Sunce i Mjesec, 5. razred OŠ Grohote

MOJ NONO

Moj nono kuhar je bi,
svoj zanot u bilen svitu je izu i
sarce ga je uvik doma vuklo,
a kako i ne bi
na ovin lipi naš škoj,
di je turizam uvik cvo
i di se posla uvik moglo no .

Furešte lipe iz cilega svita
duošle bi se okupat
i pinku kulture apat,
tako je i moja nona
iz Slova ke arivala
u mojega nonota se namorala
i do don danas na škoju ostala.

Vele muke joj je moj nono do
jer bi zimi dokasna na korte igro,
a po lipemu vrimentu pomoru burdižo.
Kad bi parvi gost arivo
sve vicije bi banduno,
a te e i pajka se apo.

Bevondu je voli popit
i dobro se mantenjtit.
Prid smart je bi
malo i rebambi.
A da bi u Roj
in prin intro
siguro je i Svetemu Petru
dobru i lipu spizu par o.

*Domagoj Franetovi , 5. razred
Mentor: Leana Fredotovi
OŠ Petra Hektorovi a, Stari Grad*

DOTA MOJE NUONE

U vrime
kad se moja nuona udovala
dota se
godiš ima pari ovala.
Koliko je somo žurnotih
tukalo u init
za divnju
a boje opremit.
Nuone i mama
po cile su done
ambleme ušivale i
dotu rekamovale.
Sve je tukalo bit
uštirkano i bilo,
a ne kako danas
somo šarenilo.
Koja guod bi divnja
i kozu
u dotu donila,
ako je njezina fameja
dobro stoje a bila.

*Antoni Petri , 5. razred
Mentor: Leana Fredotovi
OŠ Petra Hektorovi a, Stari Grad*

STORA GUSTIRNA

U ku i u kojoj se
muoj nono rodi
ve nikoga ni.

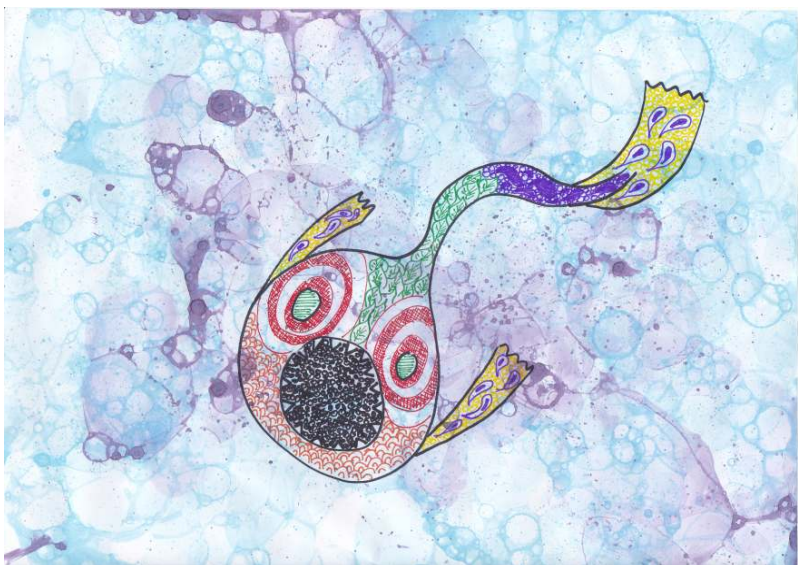
Somo stora gustirna
kako spomen na pasono vrime
nasrid dvora stoji
i godiš a broji.

Na pokrivu od late
izvornut je ruzinavi pot
i iskidoni konop.

Niko ve tuot ne stoji
da se iz nje napije,
dvue oblije
i vartle zalije.

U nonotovu ku u
ve nikoga ni,
a stora gustirna
i daje godiš a broji.

*Josipa Tepi , 6. razred
Mentor: Leana Fredotovi
OŠ Petra Hektorovi a, Stari Grad*

Luka Blagai : Riba, 8. razred OŠ Grohote

MORE JEMA DUŠU

I more jema dušu
Pute kuda žubore i šapju tajne vitrovi
Kiša šapje, proli e pasaje
Koje e beside donit tice juga.
I more jema dušu
U njemu za et
U njemu venem

*Deni Kurtovi , 6. razred
Mentor: Zdravko Miliši
OŠ Petra Kružića, Klis*

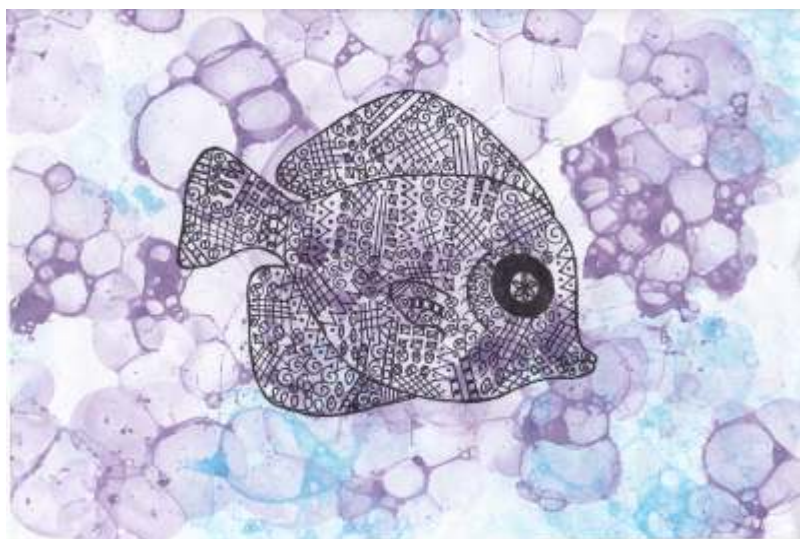
TRI SESTRICE

Jedna mi plovidbu vodi,
druga hridima dovede,
treća galebove privuće.

Prva me k moru zove,
druga mi ulov uva,
treća mi sriću donosi.

Bura, barka i mriža.

*Mislav Sari , 7. razred
Mentor: Vesna Juki
OŠ Petra Kružića, Klis*

Paulina Markovi : Riba, 8. razred OŠ Grohote

ZAŠTO VOLIN MORE

Zašto volin more pitaju me svi
a ja in govorin:

Volin more zbog salbuna po prstima.
Volin more jer volin plivat i ronic.
More je plave boje ka nebo i o i moje.

Kad izajden iz mora cila mokra volin
Kad me sunce suši zrakama svojin.
Njegove boje najdraže su moje.
A njegove ribe imaju sve dugine boje.

Veliko je i prostrano, nikad nima kraja
I volin ga jer nikad ne završava.

Ja znan zašto volin more a znate li i vi?

*Antea Ajdukovi , 2. razred
Mentor: Domagoj Grgi
OŠ Pujanki, Split*

MODERNI DIDA

Moj dida je uvijek vridan bija,
a sad je malo porebambija.
Još uvijek on stripove čita,
a na motoru niz ulicu čipa.
Fažol on ist voli jako,
a gas na brodici upali lako.
Nedijon metne kapu i kolarinu obuće,
pa se neskromno šepiri isprid kuće.
Digod u ladu sidne na verandu
i usput gučne jednu bevandu.
Jako voli mene i seku,
Pa nan kupi slasticu neku.
Držda je malo moderan posta,
ali ipak je u mom srcu osta.
Uvijek mi kaže: "Šesno moje joko"
Pa me digne visoko, visoko!

*Leona Akrap, 4. razred
Mentor: Mirjana Javorić
OŠ Pujanki, Split*

LITO

Svako lito gremo u kamenu ku u
u Pu iš a na otoku Bra u.
Ispri' ku e je kameni dvor,
a u dvoru kameni stol.

Do ku e je duga kala,
a ispo' kale je duboka vala.
Ujutro se uju di pivaju ti i,
a u vali mirno stojidu kai i.

Na kai u do tre e lu ice
pentu držimo ja i brat;
tamo bi mogli cili dan kupat se
i stat.

Liti su dani dugi
i kasno gremo le .
Lito dojdi nan brzo,
dugo te ekamo ve .

*Luka Barbari , 2. razred
Mentor: Domagoj Grgi
OŠ Pujanki, Split*

ZAVI AJ

More plavo ko` nebo...
Ribe moren plove,
Ribari ribe love.
Ribe se sakrile da ih ribar ne ulovi.

Sunce se smije dok sve grije.
Marjan je lip ko` najlipji cvit.

*Danko Dvornik, 4. razred
Mentor: Ana Alujevi Grgas
OŠ Pujanki, Split*

MOJ ZAVI AJ

a je moj kraj
Lip zavi aj.
Udišen ist zrak
I zato me ni straj.

Ribe u moru rade ir
Dok ne najdu mir.
Ja stojin
I ribe brojin.
Ribari plove
I ribu love.

Ribari se mu e
Zato što riba vu e.
Ribe plivaju,
A poslin snivaju.
Riba se na gradelan grije,
A ja se smijen.

U moj se grad
Davno doselija Dioklecijan.
a je moj grad lip
Lipji neg cili svit.

*Stela Lon ar, 4. razred
Mentor: Ana Alujevi Grgas
OŠ Pujanki, Split*

MARJAN

Marjan je moj kraj
I moj lipi zavičaj.
Privlači me sunčev trak,
Sve dok ne padne mrkli mrak.

Sunce me grije,
Ja se smijem.
Marjan ima svoj kamen
I to je njegov znamen.

Moj Split je grad
Tako lip i tako star.
Marjane, ja te volim
I to ne prestano zborim!

*Antea Mareti , 4. razred
Mentor: Ana Alujević Grgas
OŠ Pujanki, Split*

LIPI SPLIT

Sve što naš Split ima,
Kazat će van moja rima.
Uz more se pruža Riva
I Prokurative di se liti piva.
I naše lipo plavo more
a judi o njemu zbore,
Te lipote nigdi nima
ka a je Split ima.
U Splitu je najlipje
u vrime od Sudamje.
I naša katedrala lipa
sagrađena je prin puno lita.
A tu je i naš sveti Duje
a ga cili svit štuje.
I zato judi dojdite
lipin Spliton projdite.

*Tomislava Plei , 4. razred
Mentor: Mirjana Javor i
OŠ Pujanki, Split*

GAJETA

Ota gajeta mala, ginga se na moru
Frmala je u porat rano, prid zoru.

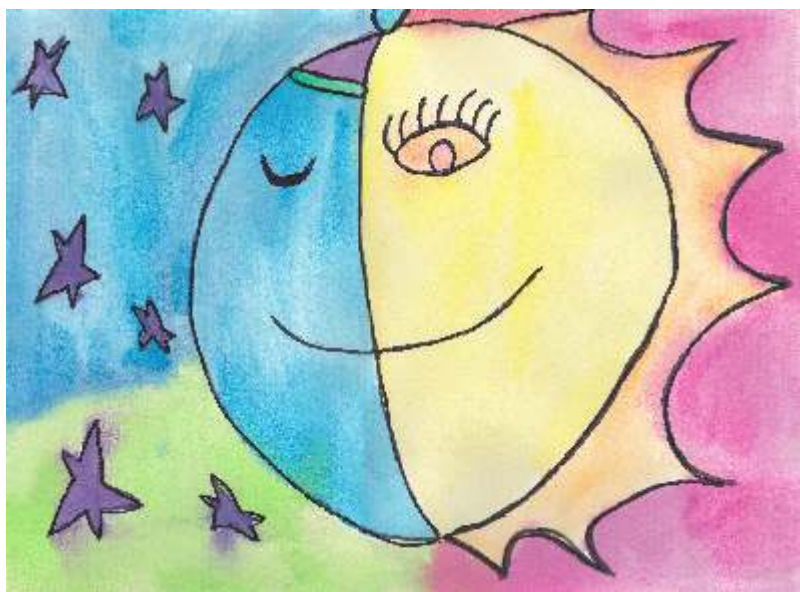
Jema idarce, jarbolet i lantinu,
Škaram, štrop i santinu.

Navigala je ona za šige i pulentade
A ko joj brani i za levantare!?

Zbonacalo je more i rašaralo se
Otolije gajeta salpala i odlargala se.

Pasat e šetemane, pasat e i misec, dva
Ma jur e se ona intanto tornat, znan to ja!

*Maja Radman, 6. razred
Mentor: Domagoj Grgi
OŠ Pujanki, Split*

Petra Škrabani : Sunce i Mjesec, 5. razred OŠ Grohote

MOJ ŠKOJ

Na mojemu škoju
svi su na broju.
Neka dica noge to aju,
a ostala se kupaju.

Volin svoj škoj
po imenu Šolta,
a o njemu piva
klapa ispo' volta

*Ton i Burica, 4. razred
Mentor: Ljubinka Jelaska
OŠ Split 3, Split*

LITNJI DAN

Litnji dan je...
Stojin na pržini...
 utin sla "ki vonj litnje arije...
Najboje vrime za zaigrat na balun.
Na male branke...
Ba e, balun, ekipa i ja...
Voliko mi je srce...
A sutra u novu valu...
Ala gušta...

Lito je...

*Vito Drnjevi , 4. razred
Mentor: Linda Koncani
OŠ Split 3, Split*

A SVE NE SMIŠ

Ne smiš re šporoko
Vengo prljavo,
Ni balun (ma zamisli!)
Vengo lopta.

Pirun je vilica,
katriga je stolica.

Ne smiš pisat lapišom
Vengo olovkom.
I ne smiš štit libre
Vengo itat knjige.

Ne smiš falit,
Ali možeš pogriješit.
Ma isto ti se piše:
(meštrovica e ti sve crvenim sinjat!)

Sve se bojin
kakovo je vrime došlo
Da višje ne u smit re
Ni da san:

"dite!"

*Marijeta Javor, 4. razred
Mentor: Linda Koncani
OŠ Split 3, Split*

ŠOLTA

Kad na Šoltu dojdete
vidit ćete kamene kuće.
Na ponistrama cvijeće,
koje svi mirišu.
Prije zore pivci kukuriču,
iz posteje nas tiraju u poje!
U vodi kaili bili,
njišu se i valove broje.

*Jozica Maljković, 4. razred
Mentor: Ljubinka Jelaska
OŠ Split 3, Split*

MATERINA BUORŠA

Mojuon materi je bitno
da non buorša bude velo
u njoun van može stat
ol Štrumfovih selo

Kal u tuon buorši
ništo provon no
tribo mi šalabahter
da se mogu sno

Svega san vidila
takujin, šudari , salvete
fajericu i španjulete,
od kola i ricete,
za glovu tablete,
kolojne, ro ine i bracolete

Da ne bi zojnu ispalo
da san van lagala
u ovuon pismici je
sva fameja pomagala!

*Klara Marendi , 4. razred
Mentor: Linda Koncani
OŠ Split 3, Split*

BRA

Noni i sididu ispri' crikve male.
Niris cvi a prolazi kroz kale.

Dica se kupaju i Sumartin gledaju.

Vidu se stare bunje, kule i bucali

di su se si i kalali.

A u podne kad sunce zaprži,

uje se tišina,

najlipji zvuk a ga na svitu ima!

*Klara Miliši , 4. razred
Mentor: Ljubinka Jelaska
OŠ Split 3, Split*

MORE

U moru je veli dišpet
Prama moru utin rišpet.

Sa ponistre more gledan
Nevera mu stati ne da.

Vaja, tare, cvili, pini,
Mori stine u pli ini.

Ka se vrime s jutron smiri
Pitan more: "šta se sili?"

*Teuta Mrkonji , 4. razred
Mentor: Linda Koncani
OŠ Split 3, Split*

OBLUTAK

Ma a mi je šestan mali oblutak
okrugal mu je svaki kutak

lipa, bila stina okrugla
u ruki pari ka nika kugla

i itnem ga daleko, daleko
da upane u dubje more meko

najlipje mi ga je itnit tako
da prileti i prisko i lako

bacan ga svakako
i na žabice, dakako.

Najbolji su oblutci iz moga mista
svaki ka morski biser blista

puna ih je naša plaža
ja donesen doma po pola važa

na vrj kredence moji oblutci stoje
i dane do lita sa ežnjon broje.

*Petra Mrši , 4. razred
Mentor: Linda Koncani
OŠ Split 3, Split*

DIŠPET

Jednu nedilju,
iz istog dišpeta,
brez iti malo rišpeta,
kroz ponistru san balun bacija.

Par puta je odsko ija,
pa se zavrtija, od škure odbija
i susidino cvi e pogodija.

Vidija san kako me susida fišo gleda
i reka san joj da mi dosada mira ne da
i da nisan tija,

eto san jon cvi e zgnje ija
i dišpet u inija.

Pa mi je bilo žaj a inim dišpet,
a niman rišpet
i susidi san se izvinija,

i u drugu sridu
spizu san joj uza skale ponija...

*Luka Škorjanec, 4. razred
Mentor: Linda Koncani
OŠ Split 3, Split*

Magdalena Sinovi : Riba, 5. razred OŠ Grohote

NEVERA

Pado dož.
Lije misima.

Nebo se zaškurilo.
Spustila se gusta magla.

Joki vitar nosi sve prid sebon.
Kido grone, škure mlotidu.

Balun e vajat pri ekot lipja vrimenta.
o sad init?
Ni nego se libra apat.

*Toni Kuš evi , 6. razred
Mentor: Tea Fabris Matuli
OŠ Supetar, Supetar*

Valentina Budiša: Sunce i Mjesec, 5. razred OŠ Grohote

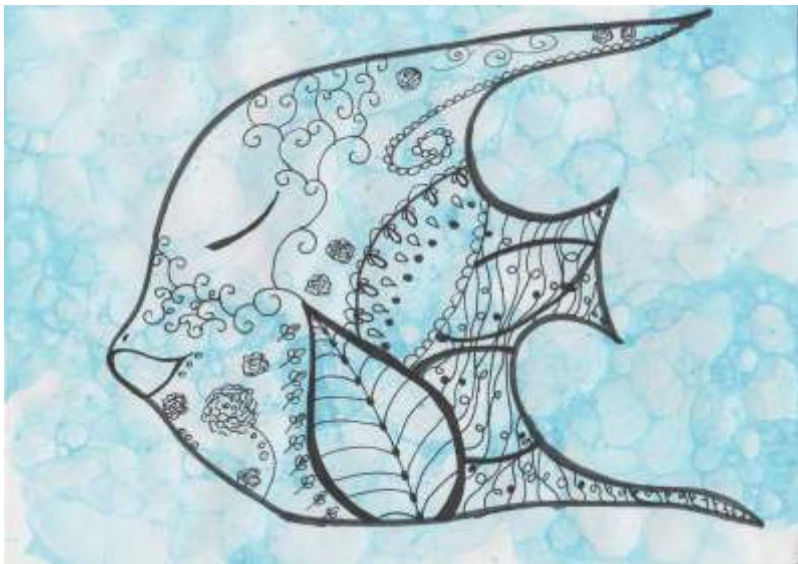
MISTO VRANJIC

Nima boljeg mista od Vranjica
Judi uvek imaju nasmijana lica.
Kude su kamene i stare,
za buru i ne mare.
More nan je blizu, a
ribu imamo za spizu.

Dica nan znaju za bonton, a
Judi paze na svoj ton.
O i kroz škure proviruju
nove akule ne miruju.
U velja i imamo maskenbal, a
u lipnju dica vole veli'k val.

Dica van uvek re u dobar dan,
i žele van da imate dobar san.

*Lea Maslov, 4. razred
Mentor: Nives Grgi
OŠ Vjekoslav Para , Solin - PŠ Vranjic*

Izabella Ceci : Riba, 8. razred OŠ Grohote

BRO

Od stine je nasto
uz majko muk
vridnih bro kih judi,
umornih njihovih ruk.
U smri u obresto
u dra i nareso.
Po njemu some gomile
e su hi masline nadkrile.
Bure su tukle,
cicelji pržili, škropci škropili,
juga grone vili,
a on je somo sto
i ni bacelo.
Iz dona u don,
somo gleda i gušto,
kuntento okon dopire
uživo u suncu
e ga prodire.

*Ana Salamunovi , 8. razred
Mentor: Stipan Šandrk
OŠ Vladimira Nazora, Postira*

Dje ji Pri igin

Luka Blagai : Riba, 8. razred OŠ Grohote

KOKOŠE

Kupit ćemo kokoše.

a a govori da ne ćemo mi uvijek kupovat poljska joja u Lidla.

Ugrodili smo novu tapuneru na me ilo iza ku e. Tamo e njima bit dobro.

A je vi znote onu, kal je šjor Bepo imo kokoše. E, oni a je raboto u elektro radionu skupa sa mojin a on.

Šjor Bepo je bi poznat po ten da je u njega uvijek sve bilo nojboje. Imo je najboje tikvice, nojve e kumpire, pomidore, a a u van govorit...

Vino mu je bilo daleko nojboje na Bro , a maslinovo uje ... nimo govora.

I, jasno, kad je dobavi kokoše, bile su to nojboje kokoše na cilemu svitu. Kako ga ekipa u radionu ni mogla ve slušot kako se hvoli, po eli su mu, vrazi, krest joja iz tapunere. Dvo-tri dona ni joj...

- "Šjor Bepo, a kako nesu kokoše?"

- "A ništo ni joj zolnjih par don. Ali ina e dobro. Puno dobro."

Posli pet šest don, po eli su mu, ne krest, nego podme ot joja. Tako je naš šjor Bepo od šest kokoš imo jedon don osan, drugi don devet, a jedon put ak dvonaest joj. I možete zamislit pri e.

Šjor Bepo se hvoli da imo nojboje kokoše na svitu. Da nesu po dvojoja dnevno. Ekipa ga je zafrkovala da to ne može bit, da laže...

"Ma je, je evo danas san ih nošo osan."

To je tako hodilo sve do Uskarsa, a onda je šjor Bepo u tapuneru ispod kokoš nošo par opituronih i desetak tvardo kuhonih joj.

Pozeleni je od muke. Odma mu je sve bilo jasno.

Do don danas se o ten govori.

I zato ćemo mi našu tapuneru, po no i, uvijek dobro zaklopit. Ne somo da ne bi kuna došla...

*Arsen Kojdi , 3. razred
Mentor: Branka Šesni
OŠ Bol, Bol*

MOJA KOZA

Moja baba drži manitu kozu. Svašta je, koza nije.

Oda po tu in ku on i di god vidi cvi e, pitare privr e. Jednom oviku se na tre i kat popela, pa je baba od nju štap pribila. Kad ugleda dicu, više ne oda na etri noge, nego se propne na dvi pa glavon tu e. A da ne kažen da san je ja tomu nau io. Ona je inteligentna beštija. Vanka ima svake mane Božije, al' ona o e gotovo - u jasle. Kravi je najbolja prijateljica, a koza nju baš i ne obadaje. Kad vidi tu e krave, a neka nema rogove, o e se bost! A znate šta najvoli - mekinje. Od nje i' ne moš sakrit. im uvati priliku, odma raskida vri u sa vri do dna. Bože moj kol'ko je štete napravila! Svaku vo ku obrsti, a kad nema više šta obrstit, onda glo e koru. Kad je zavežemo na paši, za minut se zapetlja, onda me i dok got je ne odrišimo. Najve a joj je mana šta je ove godine jalova, ali svejedno mluko daje.

E sad, izreka kaže "Nema mlika od jalove koze, ni vatre od sirove loze." Mislili smo je smaknit, al' nam je jopet ža.

*Matija Buljan, 5. razred
Mentor: Jelena Ra a
OŠ Dinka Šimunovi a, Hrvace*

MOJA BABA I IPHONE

Doša poštar Jozo ujutro na uranku isprid moje kuće. Kaže meni baba "Aj sinko izlet' po penziju!" Kaže ja "Ajde baba, pust' me na miru!" Oni ljudi Jozo opet po sireni. Izašla ja, aj uzet penziju i račun za 'lektriku.

Ušla ja u kuću, bacijo gaste i račun na stol. Kad vidim ja da s babom nešto nije u redu, ona lupa po mom mobitelu. Mislila ona vidit iman li štogod curetka, ali bogme se privarila. Uzmen joj ja mobitel da jon pokažen kako se upravlja strojem, kako ona to zove "strojem za zalučivanje". Doša ja sutradan, a ono Antin mali se slika sa svojin didon. Kad je ona to ugledala, vidilo se da nije to naša. Očuti ja san ja da joj se Šimin did svidijo. Reka ja Šimi da prošeta do mene s didon. Kad ona bane na balaturu, sasula na me najavljuje svake veče! Kud san joj ga ja dovea! Ništa, oni se malo priupitali o unucini tako tome. Svi očaju se jedno drugom. Ja i mali Šime bacili jednu na baluna, a nji dvoje nema. Ošli pod ruku i niz ulicu pri očaju i. Otad ona mene svaki dan pita za tu kutiju da se malo vide ona i Šimin did. Jonda mi svakog desetog daje pola penzije jer san joj naša novog mužetka. Dobro njoj, meni još bolje!

Nakon nikog vremena, uzela i ona sebi, onaj sa zakrivljenim caklon. I eto t' te tehnologije, i mlade i stare zaludi!

*Ivan Urković, 7. razred
Mentor: Jelena Rađa
OŠ Dinka Šimunovića, Hrvace*

MOJ ŠKOLSKI DAN

Kad mi v jutro zvoni žvejarin, najraje bin ga hitila va smeti. Rabi mi malo da se zbudin i opren o i, a kad se stanen, na inin pusteju. Moje ponjavi na pusteje su na si kolori i sa mogu a blaga. Najprvo se ren oprat i kambjat, onda pojen a pojist va kuhinju. Pomalo se pari an i spravin za po va školu. Sako jutro mane i brata peju ili mama ili tata. Va razrede najprvo malo po akulan z prijateli i znamen libri vanka z borši, a boršu šoto klupi. Jako mi je lepo va škole, si meštri su mi jako mladi i vavek povedaju neš smešno. Va razrede nas ni puno pa skoro saki od nas ima celi banak za se. Ne smemo puno povedat ili prepisevat kad pišemo kontrolni, aš se zajno se vidi. Pokle tre ega sata nan je marena. Teta Bobe kuha najboje. Vaveki je jako dobro a god da nan pari a. Si te emo na marendu aš jedva ekamo da vidimo a nan je pripravila za jist. Imamo jako lepi stoli za marendu i volimo sedet si skupa. Ako a pozabimo ili nan a rabi, gremo pitat tetu Dunju i tetu Mirjanu, aš e nan zajno pomo . Pokle etrtega sata ve bin pomalo šla i doma, ali znan da moran još uru i pol zdurat. Baš me onda epa fjaka. Pomalo ve po nen mislet a mi je se za storit zapolne doma ili ako moran po tancat va Split. Po nas va školu prihaja ili mama ili sused, aš tata dela. Vaveki cela kompanija gre skupa doma i onda akulamo i povedamo a je se bilo taj dan ili se provamo nekako dogovorit da se najdemo zapolne za po skupa malo na pesak. Mama me doma vaveki eka z obedon. Pokle obeda volin pojist a slatko. Zajno pokle obeda gren napisat se za školu tako da se liberan a prvo, ali najraje mi je pisat zada u z matematili ili fiziki. To me najve pježa. a ja moren kad broji volin najve ! Kad san z sen gotova, a niman balet, zamen svojga pasa, zoven prijateljicu Viki i onda partimo van. Malo se še emo i akulamo. Pokle ve eri se operen, malo itan i to od sakega libra malo, aš nikako da se odlu in za samo jedan. I onda se lepo protegnen, mama me pride još pokrit i malo po akulat i onda se obrnen na svojoj pusteje na vodu i zaspin.

*Amelie Franka Carl Vadjal, 7. razred
Mentor: Gorana Babi
OŠ dr. Franje Tu mana, Brela*

PRI A O BREJANSKOJ VIŠNJI

Zna se i dan-danas ut uzre ica: "Iz Brela pa šta je". Malo ko u nas više znade zašto se to govorilo pa tako i ja. Pita san babu jedan dan zašto naši Brejani to govoru. Baba mi je rekla: "Te ri i važile su samo kad su višnje rodile." Tio san da mi to objasni. Objasnila mi je. Sada su Brela poznata po turizmu, a neko su naša lipa Brela bila nadaleko u svitu poznata po višnjama. Najlipša slika Brela je bila u etvrtom misecu kad bi višnje procvitale i obukle naša Brela u bilu haljinu. Svake godine usrid šestog miseca po ela bi berba višanja. Prije pedeset godina, prije nego je u nas doša turizam, bilo je toliko višanja da ih Brejani sami nisu mogli obrati. U pomo su iz Vlaškog (iz Zagore) dolazili stariji i dica u berbu. Dica bi tako zaradila nešto za knjige i ostalo što im je tribalo za školu. Berba bi po injala u ranu zoru da se što više ubere u ladu jer kad opali zvizdan, pari ti se da kamen gori i bižalo se ispod višnje. Bile su take žege da cvr ci nisu pristajali cvr at dok ne puknu. Bilo je tu smija, graje, pisme, a nekad bi pala i ganga. Ubrane višnje su se sušile baršama i parašolima, stavjale u kašete i onda na mazgi, magaretu ili le ima na otkup u zadrugu. Otkupna stanica je bila na Kri ku di je sada du an i skladište. Sve bi vrvilo od naših judi. Nekad bi tribalo ekat i satima. Kamioni hladnja e iz Italije i Austrije odvozili su otkupljene višnje daje. Od brejanskih višanja pravio se maraskino i pekle su se pite s našim brejanskim višnjama u cilom svitu. Kada bi višnje slabo rodile, brejanski judi su govorili da su iz onih kukavih Brela, a kada bi višnje dobro rodile, Brejani su sritni govorili: "Iz Brela pa šta je." Ima pedeset godina turizam je posta glavni izvor zarade i Brejani su polako napustili višnje koje su ih odranile. Danas u Brelima nema puno višanja, desetak stabala u cilom selu, a od toga ih je pet u našem vrtlu kod škole.

*Gabriel Antun Šoši , 7. razred
Mentor: Gorana Babi
OŠ dr. Franje Tu mana, Brela*

IZ MOG SUSJEDSTVA

"Alo! Alo?" Odjekuje susjedov glas, uopće me ne bi za udilo da nas zovu iz Splita da ga stišamo.

Takva su brejanska jutra, tamo malo dalje u selu drže pivce da ih bude, a ovdje nam susjedi kukuriču. S vrha njegove kuće se još i radnici deru: "Vamo dasku!" vi je prvi i vuče dugi komad drva. "Ne vamo nego odi!" vi je drugi i vuče je natrag. "Di tu?! Jesi ti orav? Ako je tu ona, šta će vamo?!" opet prvi zove i pokazuje na prazan prostor ispred sebe.

Mislim da su me dovoljno razbudili, više mi ne treba budilica. Datu je radnicima pa neka se svađaju diče i nju staviti. To moja briga nije, vrijeme je za školu!

*Lana Vitković, 7. razred
Mentor: Gorana Babi
OŠ dr. Franje Tuđmana, Brela*

UVRTI U

Sva dica su volila i u vrti , ma jedino ja nisan. Eto, morala ja krenit od tri godine ipak u ti vražji vrti . Prvu godinu moran priznat bilo mi je lipo, a zato jer je i moj brat Luka bi tamo s menon. Naravno da me uvik brani i zna šta re i u init kad zatriba. Eeeeeee...

Ve idu e godine kad je Luka kreni u skulu tribala san se pomalo osamostaliti i nau it šta i kako bez njega. Uvik san bila povu ena, bez prijatelja, u kutu vrti a i sama se igrala.

I kad bi se ja tako umirila i bilo mi lipo evo ti jednoga maloga, a zva se Luka ka i moj brat, i redovno bi me smeta i gnjavi. Ruga bi mi se i izaziva me. Uvik mi je uzima najdražu igra ku, maloga plišanoga među. Povue on, povu enja i medo, bidan, ostane bez noge.

Ja u pla i viku, a on u smij i trk u tete Sandre. Ma, znali bi se mi dikod i lipo poigrat, ma bi to kratko trajalo jer bi on uvik tiva po njegovu. Majke ti mile, ka da je doša iz Finske. Sutradan bi jopet bilo sve ka i ju er i prikju er i prekprekju er. Jednoga dana kad me udri po glavi s malon plasni non macolon iz ista mira meni je puka film kako zna re moja baba, a ona puna toga lipoga zna re , iš upala san mu iz ruke tu macu i udrila njega po onoj njegovoj tikvi. U ton trenutku nisan poslušala mater, ni oca koji su mi stalno govorili da tu a nije rješenje, jerbo triba bit dobar, poslušan, tolerantan... Ma svitu moj kada mi živimo u Švicarskoj, a ne ovod u nas. Moja sri a da je on osta inkantan, u šoku, da ni ni zaplaka, a nije iša ni u tete Sandre. Samo se okreni i nesta u vrti u od dvajst kvadrata.

Od tada mi ni više smeta, gnjavi ili me tuka sa igra kan. Sri a da je tako završilo i da sve nije špija jer bi dobila doma od mojih, a i od

tete u vrti u brdo prodika. Moran priznat da na to a san u inila nisan bila baš ponosna i znan da vaja slušat mater i oca, ali ja san se samo branila. Moj brat je gušta kad san mu doma ovo ispri ala.

Si an se da san se nakon tega hrabrije igrala s drugon dicon, a vrti mi je po ea postajat sve boji i boji.

Lina Blagai , 5. razred

Mentor: Mirjana Stani

OŠ Grohote, Grohote

MOJA MALA OSVETA

Moja mala osveta kontra sestre dogodila se kad san jemala 3 godine. Sestra i ja smo svaki dan hodile kokošan davat jist. Dan pri pitala san je o e li se s menon igrat, a ona mi je rekla da ne more jerbo jema za u it.

Bila san jidna. Malo poslin tega san je vidila kako bada po temu vražjemu mobitelu i tivala san joj se osvetit, a za to mi ni tribalo puno vrimenta. Sutradan smo išle kokošan dat jist i tu je moj plan po ea. Rekla san joj neka u e u ku icu od kokoš i da in da spizu dok ja skupin jaja vanka. Ni joj tribalo puno da me posluša jer me uvik sluša. Kako je kokošinjac bi mali morala se sagnut da u e pa mi je to dalo na vrimenu. Plus tome smrdilo je ka u štali tako da boje da san poslala nju unutra. Brže boje san zatvorila vrata, zaklopila ih, tako da san sigurna da ne more nigdi. Dok san zaklapala vrata sitila san se kako me odrebatila dan pri pa san joj iz svega glasa rekla: "E, sad kokoda i koliko o eš!"

Sestra je vikala na me i molila da je otklopin i još mi je rekla da san mala zvir koju e izmlatit kad uspije iza . To me pripalo pa san se makla i sila na stinu. Ni jemala izbora pa je morala po et "kokodakat" kako bi njezine muke a prin završile. Dida je u galamu i izleti iz ku e ka metak, a kad je doša ispri kokošinjca vidi je jednu unuku da se smije, a drugu u ku ici kako "kokoda e" ka da je porebambila. Dida ju je otklopi, a ja san brže boje utekla doma. Kad su i oni došli sve su ispri ali materi i ocu. Mater se bokun najidila, a otac se ka po obi aju smija.

Kad se sitimo ve zgone oli nezgode dan danas se smijemo, a Marina, moja sestra, nas jidno pogleda.

*Marijeta Ceci , 5. razred
Mentor: Mirjana Stani
OŠ Grohote, Grohote*

DIDOVA PRI A

Jedno vru e popodne, pri a meni did jednu pri u što ju je on uo od svog dida. Pri a kaže da je u davna vrimena bio jedan bogati ovik, bogat za ona vrimena. Ima je konje, krave, svu doma u živinu koju niko u selu nije ima. Bio je dobar i pošten, a takva mu je bila i er Kata. Kaže did da u selu lipše divojke nije bilo. Crna kosa, blido lice, a ruke blage ko svila. Oni su sretno živili na selu. Jednog dana kad je seljak pošao napojiti stoku u pojatu, taman kad uze gran ik u ruke, nešto ga pritisnu u prsima i pade na tlo. Kata je potrala a i, ali mu nije bilo spasa. Ve sutradan je bio sprovod. Pri a meni did dalje da je Kata bila tako slomljena da poslin sprovoda nije izlazila iz ku e. Dok je njezin a a bio živ, klaobio svoju stoku i dilio bi po selu onome ko nije ima, a sada kad je on umro, oni nisu imali rane i nisu znali bi li pitali Katu da im pomogne. Narod je bio gladan, ali Kata ko da nije marila za to. U tom trenu did zastade pri ati i zamisli se, re e:

- Kad je došla zima, snig napada da nije moga bolje. Jedna djevoj ica je otišla do Kate i pitala je kako se iz jedne poštene divojke priko no i pritorila u sebi nu. Rekla joj je da kod ku e ima babu koja je bolesna i da dugo ništa nije ila. Tražila je od nje da u ime pokojnog a e zakolje živinu i pomogne im. Kata tada shvati kako se ponašala i re e joj da joj je ža i da je previše mislila na a inu smrt, a premalo na njih. Sutradan se snig po eo topiti a Kata se stade obra ati narodu rekavši: "Znam da sam pogrišila, ali bol me savladala. Danas je lip dan u ovoj gorkoj zimi, pa emo zaklat živinu kako bi vi i ja imali šta za ist. Jedna djevoj ica mi je otvorila o i. ak i u boli, ma kako ona bila velika, moramo se pomagati. Tada smo najpotribniji." Narod u selu je sta klicati i

zahvaljivati Bogu na velikodušnosti lipe Kate, kad je did završio pri u, pita me jesan li izvukla nekakvu pouku, a ja san mu odgovorila:

- Kad izgubiš ono što ti je u životu bilo najvridnije, a ne srdiš se na život, ve ostaneš pošten, onda si najbogatiji jer se u tvom srcu nalazi toliko ljubavi da se sve može podniti uz slogu i zajedništvo. Did me zagrlio i reka da ponekad dica razumiju više od odrasli.

*Janja Grabovac, 6. razred
Mentor: Ana Koki
OŠ Ivan Leko, Donji Proložac*

MOJE MISTO, KOMIŽA

Na kortu molu misto, ma ca se mene tice ve u je i lipju nego sve metropole vega svita!

Na škoju Visu pul garbina se voltala, sve furešte zamantala.

Oduvik se na spomen Komiže znalo da je tu misto živilo ol mora i sardel ca su naši stori lovili i 40 miji do daleke Palagruže. Ni motori bilo u gajete ofalkone, ako je sri e bilo, vitar je gorivo bilo, a jidra motori ca su gonili falkuše dok su ribori mogli pocinut do pošte. Ma kal bi kalmo vitar vajalo je veslat, uprit se u pajule na ure i ure za duj do pošte.

Jidrili su oli veslali za arvat na poštu, a co onda?!

E onda bi vajalo pocinut! Pocinut? Kako da ne. Buta mriže i moli se svetemu Mikuli da ih napuni, pok solit u barile sardele jer ni jaceri ni frižideri bilo. Posli svega venja nose, vajo duj doma, ma jopet na vesla oli na jidra, ni propele ni motora! Ala da su stori imali teretane kaki bi tu motori bili!

Danas se toliko tega prominilo, falkusa vej ni za lovit sardelu nego vozi turiste (ne solidu ih u barile da ne bi kogo apo dereverso). Gajeta ofalkona postala je jedon od zaštitnih znakovi našega mista.

Komiža ve ne vonje friškinon, ne steru se mriže po rivi i mulu, sad je niku drugu vrime.

Zima je duga i nikad pasat. Cekomo da ugrije i da dujdu furešti!

Zorana Karuza, 5. razred

Mentor: Perica Slavi

OŠ Komiža, Komiža

SMOKVA

Ispri ku e su dvi smokve. Sal su obe gole.

Jedva cekon lito da dujdu na rud. To mi je jedon ol dražjih fruti.
Liti, olma posli kuponjo, se buton pol nju i jin dok me stumak ne zaboli. Neznon fermat.

A isto tako, droge su meni i suhe smokve.

Tote je pustega posla, sal u von isprovjat.

Nojpri toko pribrat zdrave smokve, stavit ih sušit u kašete pokrивene tonkun robun da muhe ne dujdu. Onda, kal se dobro osuše, pu po more. More butat u kotel i smokve malo zaparit da su stu postu ciste. Opet ih toko dobro osušit. Kal su suhe butat u vri e ol korte sa ružmarinon, lovoron i koromacen, da lipo pahaju.

Vidite koko je oko tega posla, ma sve se to isploti.

Boje su nego bombone.

Vajote kušot po bi znali o cemu von jo govorin.

Ive Mardeši , 3. razred

Mentor: Perica Slavi

OŠ Komiža, Komiža

KAKO JE ŽIVILA MOJA PRANONA VINKA MARDEŠI

Bidno je živila. Kuhola je na komin na darva, te e su bile gvozdene i ol gline. Ta te a se zvola lopiža. Kuholo se na trinoge i priko komostri. Nike te e su imale provislo. Bronzini su bili gvozdene ol giza, a lopiža ol zemje. Pjati za jist su bili ol jeta kuda i terina. Bocun za vino je bi ol cakla, a voda se daržala u potu. Peruni su bili slabi jer su imali darveno daržala, a žjice su bile ol aluminija i gvožjo te su apovale ruzinu. Kanavace su bile ol vri i, tleh se pro sa storin vri ima i storin pecima.

Kroz šetemonu se kuho fažol i manistra, kumpir i manistra na pofrigu i pulenta bez brujeta jer ni uvik bilo ribe. Pulenta se kuhola i na pofrigu sa slonun ribun. Kuhola se verdura, a digo i frementun. Kruh se peka ol frementuna i to za cilu šetemonu.

Kal se udola život juj se pomalo minjo. Muž juj je lovi ribu, imali su koju kozu, kokuš i ložje ol kojega su živili. Dicu su me ali u otvorene karatile, nisu ih daržali na ruke kako današnju dicu. Pražila je dicit kruh za kafu jer ni bilo keksi i koloci kako danas. Kal su dica hola u škulu za marendu ni bilo sendvi i, nego feta kruha poškropjena vodun i posuta cukaron. Meso se jilo somo za fešte oli za bolest. Za Boži je misila paršurate, jile su se suhe smokve, hjibi i pila rakija, ku je imo. Još se niku vrime živilo pol svi un ol petrolja.

Ca se tice fešti ni bilo tega za jist kako danas. Bila je juha i malo mesa, a ol slalkega hruštule i cviti. Za pricest bi se bilo zvola somo karš enu kumu i roditeje. Na stolu bi se butala tovaja ako su je imali.

Život juj je bil težak, ne more ga se isprovjat u par besidi. Ni bilo ni letrike, ni televizije, ni frižideri ni drugih aparoti. Imala je šteriku i svi u na petrolje. Vode ni bilo, nego je nosila vodu na

glovu iz Kamenic i Kosarice za pit, kuhot i druge potrebe. Ni zahoda ni bilo u ku e nego bi prizoru prolivali kible na žolo u more. Posli je arvo plin po je bilo drugacije, a kal je arvala letrika i voda u ku u onda je bilo lagje jer su dušli i frižideri i špaheri.

Sal kal je dušlo ovu doba, sve se prominilo i voltalo. Onu storu se zaboravilo, jer danas doбота bogati i siromasi isto žive, imaju svega i svacega. Svi imaju letriku i vodu, te pustih makinih da ne znaju ca bi sa svin tin stvorima, a store stvori nose na škovace.

Svega me lipega naucila moja nona koja sal imo 93. godiš o i svega mi isprovjala. Nojsritnijo je kal joj mi praunuci dujdemo u vižitu, po svaki put place ol sri e. Moja nono je naše blogo, sa svojin jalnin i bidnin životen, ona je puna alegrije i ništa joj ni teško. To je moja pranona Vinka Mardeši .

Mari Svili i , 3. razred

Mentor: Perica Slavi

OŠ Komiža, Komiža

MUJ LEVUT

Muj otac imo brud, levut. To je stori darveni brud koji je sagroden 1953. godine. Stor je koliko i muj nono.

Da brud moze govorit, sigurno bi to bila veliku štorija, a po provjonju muga oca ti brud je nahroni puno famijih sa otoka Sveca. Tamo se brola borovina i našim levutom se nosila u Komizu.

Ol prodone borovine se kupovola spiza. Levutom se hodilo na more i judi su tamo od tega živili. Brud se ugrodi u Komizu. Broli su se kusi na Svecu i nosili u Komizu.

Jušto se znalo di i u kojemu štajunu se bere borovina. Levut je imo i jorbol i jidra. Za zasparanjat gorivo jidrilo se do Sveca i nose.

Danas je muj levut provo lipotica. Ugrodena je gabina, ve te ne slopi i ne bije more, imu kuhinju, zahod i cetiri posteje. Imu svu mogu u navigaciju i more som kurit, bez da stojiš na temun. More se s njim pu di te je voja, je na more, je u turizam. Nisu vej ni brodi ca su nikad bili.

*Pablo Andre Zanki, 5. razred
Mentor: Perica Slavi
OŠ Komiža, Komiža*

Magdalena Sinovi : Riba, 8. razred OŠ Grohote

PRIČA MOJE BAKE

Baka mi je pričala kako je, kad je ona bila mala, u njenom selu bio jedan dječak Ivan koji je bio gladan i nije imao ništa jesti, pa je hranu tražio po tučim vrtovima i jeo povrće kako bi preživio. Jednoga dana Ivan je došao u vrt moje prababe i tamo jeo kapulu. Moja prababa je svoga sina Matu poslala u vrt da donese kapulu za dječaka. Mate je ugledao Ivana kako jede pa ga je pogodio kamenom. Ivan se bacio na pod i glumio da je mrtav da ga Mate više ne gađa. Mate je otrčao kući i stao vikati: "Ubija sam Ivana, ubija sam Ivana." Moja prababa je sa svom dječakom istrčala iz kuće i došla do vrta, kada tamo Ivan i dalje jede kapulu. Kada ga je Mate ugleda, otrčala mu je, zagrlila ga i reka mu: "A lipo rođo kad si oživija idi koliko god možeš."

*Petra Andrijašević, 6. razred.
Mentor: Gorana Babić.
OŠ oca Petra Perice, Makarska*

FRIZERSKI SALON

Prišla mi je mater jednom, o zgodama kad je bila mala. O svojoj ekipi, o svojoj školi... Bilo mi je zanimljivo slušati je kad bi o tome prišla. Neke priče sam upamtila, a neke se još kriju u materinoj glavi.

Moja mater ima brata, koji je 1989. imao petri godine, a moja mater šest. Moji baba i did (a njihovi mama i tata) su bili na poslu i radili su dok je moja mater navodno "uvala" mog ujca, svog brata. Jednom su ostali sami kod kuće. Moja mater se oduvijek volila igrati frizerskog salona pa je odlučila svome voljenom braci napraviti frizuru. Uzela je škare, rekla je da se uložilo "cik cak - cik cak". Moj se ujac nije bojao, uživao je u šišanju. Nakon desetak minuta, ujac se isprid ogledala pojavio skroz elav i unakažen. Njemu se to svidilo, ali mojoj babi nije. Baba je mater lovila po selu, trale su i uzbrdo i nizbrdo. Bilo ih je po cilon Grabovcu. Mater je bila uva ena i kažnjena, a ujac je u ciloj priči jedini bio sritan - riješio se kose.

*Laura Dundi Ljubić, 6. razred
Mentor: Gorana Babi
OŠ oca Petra Perice, Makarska*

PRI A O R O I

Bili ja i moja familija na putu u Francuskoj i stali na jednu benzinsku. Naleti neki kamiondžija (kojeg nikad prije vidili nismo, a vidio je o ito da su na autu hrvatske table) i zadere se na mog a u: "Oooo rooo ooo, jesi se naputova, rooo ooo?" A moj a a e njemu ni pet ni šest: "Jesam, ro o. Bižim od punice. Vridilo je, viruj mi." Na to e kamiondžija: "Aaaa, mogu mislit..." Sva sri a, uto mi se mater vratila iz du ana s kavon. Okrene se a a prema meni i materi i ka napravi se da šap e kamiondžiji: "E, al ove dvi su stoput gore od moje punice. Di god da pobignem, uvijek se nekako stvore kraj mene." Svi smo se nasmijali i onda smo nas troje otišli, a kamiondžija je još osta na benzinskoj.

*Gloria Raos, 8. razred
Mentor: Gorana Babi
OŠ oca Petra Perice Makarska*

PRIČA O BABINOM MIKANU

Bila sam u babe na selu jer se taj dan slavio sveti Stipan. U selu tada bude velika fešta. Babina prijateljica je imala veliko stado ovaca, ali taj dan je trebala odabrati dva nesritnika za klanje i plemenite da imaju ime po gostit puste goste koji taj dan dolazu u našu kuću. Plavin sprejom je obilježila Mikana Starijeg i njegovu družicu. Baba Nada je revala dok je gledala kako se njena ljubljena "dica" patu. Nije to mogla svojino oči man gledat kao ni to da se Mikan i njegova draga peku na vatri. Par sati nakon toga počelo se jisti. Baba Nada je sila za stol s ostalim ljudima i popila jednu petinu svog voljenog Mikana Starijeg. Uz dobru spizuju je zaboravila da je koju uru prije tugovala.

*Angelina Ana Vranješ, 8. razred
Mentor: Gorana Babi
OŠ oca Petra Perice, Makarska*

PAVICA

Kad san bila mala, esto me baba vodila sa sobom kad bi išla u prijateljica na kavu. Volila san i s njom radi svakakvih priča koje bi one pripovijdale. Puno njih se uopće ne sjećam, al jednu posebno pantin.

Doli u gradu, u kali, živila je jedna stara udovica Pavica. I prošlo je već dvadeset godina da joj je muž umro, a ona otad nije obukla ništa što nije crne piture. Dica nije imala. Iz kuće bi izlazila samo kad je išla u spiz. I liti, i zimi, godinama je bila uvijek na istoj ponistri pa je više parila ka neka slika nego živa žena u pravoj kući. A sa te svoje ponistre sve što je mogla vidit bilo je more... I ko more znat koliko dugo je u njoj rasla želja da plovi morem, da oba i cili svijet brodom. Toliko je ona to željela da je na kraju infišala. I ka da je malo pošempjala. Ali nema se šoldi za takve infišancije.

I tako je Pavica dumala kako pribavit šolde za plovidbu.

- A da svaki mjesec malo od penzije pošteno odvajat... Kad je to promislila, sama se sebi poela smijati - Prije u umrit, nego skupit šolde od penzije!

I duma ona duma pa se dositi - A sigurno ima neki stari, usamljeni šjor koji je pun ka brod, al kako ga prona? Nema mi druge, valja meni me u svijet.

Ode Pavica odma do ormara na neku lipu veću, ali u ormaru sve crnina. Uzme boršu i ode prvo na frizuru.

- Dobar dan, šinjorina! Kako smo? - kaže Pavica frizerki.

- Evo, dobro. A vi? - odgovori frizerka.

- Ma odli nooo. Nego slušaj, trebala bi mi napraviti nekakvu frizuru ka da na vinjanje idem. Triban bit lipa danas, i molim te, aj stavi mi i pinkicu šimnke da me pomladi malo.

Frizerka se ne može na udit šjora Pavici, al napravi sve šta je tražila. Pavica posli frizure ode u butigu kupit veštu.

- Dobar dan, prin ipese moje - kaže Pavica prodava icama.

- Dobar dan, teta Pave! Šta van triba? - uzvrate prodava ice iznena ene šta je baš ona ušla u butigu.

- Ovako, tribala bi mi jedna vešta, neka lipa moderna, znaš, neka u kojoj e me judi odma primjetit priko rive.

Šokirane prodava ice nekako su uspile na veštu po Pavicinoj želji. I Pavica krene u lov.

Dok se kalavala niz kalu, srila je susidu koja je krepavala od smija kad je ugledala, al Pavica je nije bendala ni dva posto. Prvi dan nije nikoga našla, a bome ni drugi. Tre i dan u iradi rivom vidila je mlade divojke kako nose postole na take. Pa je opet ošla u butigu i uzela take koje joj pašu uz veštu. Onda krenila Pavica u irivon, jedva je uspila do do korniža i samo odjednom, pljas! u more. I dok je ona mlatarala rukama u moru i vatala ariju, ugleda kako jedan šjor u lipome, skupome veštitu molaje trojicu mladi a i moli ih da spase Pavicu. Naravno, mladi i su je izvukli iz mora u dvi minute. A šjor u lipome veštitu izvadi debeli takujin i obilato nagradi mladi e.

- Lipa šinjinorina, gledan vas ve poslidnja tri dana i, šta vas više gledan, to se više zaljubljujen u vas. – obrati se šjor u lipome veštitu Pavici. A njoj su mudrici o i zasvitlile i srce ja e zakuca, ali od pogleda na takujin, a ne na šesnoga barbu.

- Smin li vas otpratit doma da se tako mokri ne priladite?

- Naravno da smite. Fala van, dobri moj šjor, bez vas bi se bila utopila. – odgovori nasmijano.

Družili se tako Pavica i taj barba nekoliko tjedana. A onda barba zaprosi Pavicu. Ona je njemu lipo objasnila da je u njezinoj obitelji običaj da se prvo na medeni mjesec ode, a tek onda vjenčanje. Barba cili zbunjen kaže: - A dobro kad je tako... a di bi tila i ?

Pavici je tada svanilo pridojima.

- Pa znaš, želja mi je oduvijek bila obojbrodonicili svit s nekin koga volin.

Barba naivacim je uja ovo "s nekin koga volin", odma pristane.

I tako je Pavica mudrica ispunila svoj san, ali ne i neije srce, jer je barbi rekla da jon je izlapila ljubav za njin doim su se vratili s "medenog mjeseca".

Eto tako van je, judi moji, Pavica obašla cili svit!

Ana Vu ko, 7. razred

Mentor: Marina Srhoj

OŠ oca Petra Perice, Makarska

ŠJOR PERO PEŠEKAN

Bilo je tuo prin puno godiš , još se ni moja mama ni tata nisu bili rodili, kad se je u našem molemu mistu dogodila veliška nesri a. Svaki stariji Starograjanin bi von zno tuo isprovjat.

Evo ovako von je tuo bilo. Jednega lipega litnjega dona jedon mladi Pero se je iša kupat. Lipo se je uvoli umore i plivo prema sridini vale. Pomalo je plivo nasrid vale i ni ni sluti a mu se sprijemo duole duboko ispod nuog. Odjedonput je po e vikat, mohat rukima i tonit...

Iza škinih mu se pojovila jedna orna peraja. Tuo von je bi jedon veliki pešekan, kojim ga je zagriža za bedru i ni ga ti molat. Bidan Pero je misli da e ga progutat i po e je strašno vikat... Njegovu viku i zapomogonje su uli ribori i po eli pešekana tu veslima. Mlotili su ga svuon snogon, pok je onako izmu eni pešekan zaroni duboko i pusti Perota. Kasnije je Pero fini na Firule i u novine sa velikin naslovon priko cile Slobodne. Od tega dona pa sve do svoje smarti Starograjani su ga zvoli Šjor Pero Pešekan.

*Mirjam Golubi i , 6. razred
Mentor: Leana Fredotovi
OŠ Petra Hektorovi a, Stari Grad*

NEPOZNATI GRIH

Na Buodnji don duošli su gosti iz Zagorja kod moje nuone. Kako su se pari ovali za na put nisu se uspili doma ispovidit prid ovako veliki svetac.

Zamolili su moju nuonu da ih odvede na ispovid. Kad su duošli u crikvu rekli su kurotu: "Mi se bumo ispovedali", a kurot e: "Ala da homo a..."

I po ela je ispovid po zagorski, a kurot mu i i slušo ali ne kapi puno... ma o puno, dobota ništa... Nakon nikega vrimenta kurota štufalo slušot, a ne kapit ništa i re e: "Majko moja mila i droga po ihovu vi to govorite?"

A Zagorci re edu: "Bumo se mi šteli ispovedit, kaj ne." A kurot e: "Puojte se ispovidte digod drugo jer vos jo ništa ne kapin i ne mogu von dat odrišenje... a kad ste kod nikoga u gostima potrudte se govorit po njihovu..."

I tako su Zagorci ovin put do ekoli Boži bez ispovidi i Božjega odrišenja.

*Karlo Kalaš, 6. razred
Mentor: Leana Fredotovi
OŠ Petra Hektorovi a, Stari Grad*

MISS PAIZA 1969.

Kad je muoj nuono posto lipi mladi , tukalo je da, kako i svi drugi njegovi varšnjoci ide u vojsku. Ni bilo druge nego ostavit mat i a u, kumpaniju i domo u spizu i portit di te pošaju.

Obi aj je bi da se za kumpaniju pari o pinku boja ve era, a posli dobre panatike da se opravi koja štrofa. Tako se niko vrime imalo oba emu provjat po Paizu. Nuono je imo odli nu ideju - puo u Lu icu i pozojmit šera Mandininu ugotu. Kako naumi, tako i u ini! Njegova ga kumpanija ni ostavila na cidilu. Pomogli su mu twardoglavu ugotu dovu do peškarije. Ugota se opirola, vro ala se pud Lu ice, revala na vas glos za šeron Mandinon, ali je niko ni ni u ni vidi.

Kad je priko cile rive u gluho doba no i duošla do peškarije, ogrodili su je bonkima od pazora da slu ajno ne pobigne. Bidna ugotica se ukopala na mistu od silne paure, a oni su joj na glovu stavili kapelin, a oko vrota zavezali šalpetu. Ni tuo im ni bilo dosta, pok su je na kunju cilu obili brašnon. Priko škinih su joj prihitali lancun na kojemu su ornima slovima napisali: MISS 1969.

Kad se rasvanilo, bidnu pristrašenu ugotu su parvi vidili ribori, a onda pomalo i svi Paižani koji su nikin posluon tukali pasat nimopeškariju. I šera Mandina je u strohu iskala svoju drogu ugoticu jer bez nje ni nikada još išla pud poja u Maslinicu. Još iz daleka je ona ugledolaugotu, ali tuo ni bila njezina. Apiena kad je duošla blizu, ugota je pogledola i po ela rikat jer je pripoznala gospodaricu. Šeri Mandini ni nikako bilo jasno kako je dospila na peškariju ovako uri je ena. Ništo je zabeštimala i zaprišila pud Maslinice jer se ve dobro okasnila.

Nuono je ve ujutro rano porti pud vojske i mogli su mu stavit soli na rijep!

*Andro Tadi , 3. razred
Mentor: Vivijana Bižaca
OŠ Petra Hektorovi a, Stari Grad*

VRAŽJA MAKINA

Ovo von je štorija iz mojega molega mistakad je jedon stori težok dobi na poklon traktor. Tin stori težok svaki je don hodi upoje i po cile done kopo. Imo je jednega sina koji je živi vonka u Australiju. On je zno kako mu se otac puno mu i po poju, pok mu je odlu i pomo i kupi mu je traktor. Poslo mu je traktor i napiso mu kako e ga duperat.

On je odma ujutro iša pud poja i odni traktor sa sobon. Doša je pod maslinu, uli je gorivo u traktor i napravi sve kako mu je sin bi napiso. Potega je konop i traktor je po e skokat i lavurat. Težok se pristraši i ni zno kako e ga izgosit. Vezo ga je konopon za maslinu, ali je traktori daje skoko. Iznerviron, apo je stinje i po e tu po njemu, ali traktor je i daje skoko. On ga je sa stinjen svega istuka i tek kad je nestalo goriva onda se traktor som izgosi.

Težok je izmoren i pristrašen zvo sina i pito ga da a mu je poslo onu VRAŽJU MAKINU.

I tako je težok nastavi kopat sa motikon kako i prin.

*Marijana Viskovi , 6. razred
Mentor: Leana Fredotovi
OŠ Petra Hektorovi a, Stari Grad*

ZONE STIPONOVIH

Prin se puno ve e hodilo u poje. Judi su imali puno luozja i fameje su živile od tega. Svi su muški svako jutro hodili lavurat oko luoz i ostajoli bi u poje do no i. Nojve e se lavuralo u primali e kad je bilo nojve e posla po poju.

Žijenske su doma rijedile ku u, kuhole i uvijek ništo inile oko vartlih. Lavurale su po vas don i još bi muškima nosile marijendu u poje.

Svi su se oni dobro poznavoli i uvijek su se pridve er priko lita nahodili na kolu, sidili na škanjeli e i provjali do kasna. Zimi bi sidili ispid komina, grijoli se i igrali na korte. Izili bi oni tuot i koju slonu sardelu ili omijendule i suhe smokve, a grizli bi i karobele. Sve su tuoj ili somo da bi imali za in popit koju ornu bevondu. I Zone se uvijek ve er druži sa njima, provjo, ji i pi i ini sve a su inili i drugi muški. Somo ne jednu stvar - ni hodi s njima u poje lavurat. I baš je tuo njega puno mu ilo i bi je kruto žalostan.

Bilo je sramota ujutro spat, a ne puo u poje i uon je tuo dobro zno, ali bidan ovik ni moga sebi pomo ! Ni uon voli ostar doma sa žijenskima. One su uvijek kuhetale, bruntulale i akulale, a njemu je tuo ve dodijolo. Domisli se je kako e privarit muške i u init da ostanu doma, da ne grijedu a pud poja. Sto bi ujutro na ponistru i na vas glos viko: "Po Isukarsta , eno von se ujo priko stra in!!!" I ti je re da iz Fora dohodi nevijera. Zno je oun da po nevijeri ne e nikor u poje, a onda e oun, Zone, imat s kin provjat, onako po muški.

Svako je jutro Zone Stiponovih viko iz ponistre, a kad je zapravo dohodila nevijera bi je sritan kako molo dite.

*Vicenco Vrtlar, 3. razred
Mentor: Vivijana Bižaca
OŠ Petra Hektorovi a, Stari Grad*

Paulina Markovi : Riba, 8. razred OŠ Grohote

MOŠKOVIAK

Je ni moškoviak iz priere bi u štivalima ili u oponkima? Ko e ga znat? Lagje bi mu bilo obut oponke nego štivale i kalbinjo piso priu, muoj bi moškoviako imo oponke, nie za ol nedije, sa zavrnuton punton. Obo tien uvik mislinve er kalma je arlaukonje i trkonje kolo ku puošme porat uši.

U našen mistu ko i u svaken mistu imo puno mašk, ma isto mi se ini da je tega u nos bokunve e. Mi imomo mašk beštijih i Moškovih - judi. Cilo jela velo fameja tako je stimona po hi zovemo Moškovi. Jo ne znon jesu ti Moškovi kal jemali mašk, jerbo hi danas ne vidin kolo njihovih ku .

ini mi se da nojve e mašk imo moja susida teta Jiele. Njiezine su maške crne, sive, zekaste, žute, zlotne, šaraste, mršave i debele, žvielte i line, kjakaste i zdrave. Svake vrniže. Kal bimo je i pitali koliko hi imo, ne bi nan znala re . Tako se njuon ni lako ni obadat ako njon koji mošk fali ilinjon je koji novi duošo.

Jedon put je jednien molen zekasten mošku zavrtilo da e u svit. Trko je, a kul e odizgor s Raca nego – u Porat. Kal je duošo u Porat, gledouon e vo, di je. Nimo gomilih ni vrtlih ko na Racu, nego muore, e ga ne poznaje jer na Racu gori ni muora. Taman kal je arivo, vidi je di se jelna ko a largoje ol kraja. Uzdahlo mu se jerbove jera unousko it i da esko on portit obo veli svit. A kal ni arivo navrime, falabogu, pasat e se uon i bez ko e. Mo a obahodit okolo. Dokle je penso na koju e se bondu zaputit, obado se da je iza ko e ostalo ništo srdiel uza kraj ol rive. A lipo mu vonjodu. Založi se, oblizo brke i tako je pribi duh pri puta.

Pasovo tuda šjor Onte Mošk, a se vra ivo iz gorie na mariendu. Kal je vidi ovu zekastu beštiju, brzo je izvadi iz šako ice poti , iz kojega pije bevondu, i zahiti ga na moška. Mošk se vas

inkanto ol stroha, a šjor Onte š njin pol ruku po pul doma. Ve mu se brk polsmihivo kako e mu se Keka razveselit kal njen re e da je ulovi zieca i da ga more u init na savur. I tako grie uon vas kuntenat pul doma kal – trefi teta Jielu niza štrodu. Teta Jiele ga lipo pozdravi i pito:

"Barba Onte, jeste se umorili?"

"Jeson, dite moje, ma isto kuntenat grien pul doma jerbo san Keki apo zieca. Na e ga lipo pari at na savur po e emo guštat u ve eri."

u mo ak teta Jielu po se oglosi: "Mijauuuuu, mijaaaauuuu..."

"Barba Onte, ol kad to ziec mijau e?"

Digo šjor Onte poti beštiji s glovie po se i som obado da Keki nosi moška da ga pari o za ve eru. Pogledo Onte Jielu po e: "Ko do sal i nison zno zo me zovedu Mo ak, sal znon. Mo ak apo moška."

Ma bez štivalih i bez oponkih – dodo bin jo.

*Ive Bauk, 5. razred
Mentor: Maja apin
OŠ Pu iš a, Pu iš a*

MOJA KUĆA NA ŠKOJU

a je lipa kuća na škoju, sva bila od našeg domaćeg kamena.
Svako lito u njoj se igra puno dice, uje se vika i strka.
Iz naše kuće gremo bicikleton na more di se bramo, plivamo i
skačemo.
Ispred kuće se malo prskamo vodon iz malog maštila.
Uvečer sa ponistre gledamo misec i zvizde pa gremo ležati u
postelju i pokrijemo se lancunon jer bude friško.
Najlipše lito je u našoj maloj kući na škoju.

*Nina Boršić izmi, 2. razred
Mentor: Domagoj Grgić
OŠ Pujanki, Split*

DUPIN I RIBICA

a je lipo ovo lito.

Dica se kupaju i inu kule od salbuna, a odrasli se sunaju.

Jedan mali dupin Duni cilo vrime pliva u moru i intra ribicu Lili, a ona ga upita: Ej Duni, a iniš?

On joj odgovori: Plivan do svoje famije. O ešli s menon?

A ribicare e: O u, gremo.

Otplivali su zajedno, a na pu ini su se vidili veseli Dunijevi skokovi.

*Doris Grujić, 2. razred
Mentor: Domagoj Grgić
OŠ Pujanki, Split*

MORE I STINA

Kad se umorim od škole i igre najdraže mi je poći na more gledat i slušat kako more tuče u stinu.

A još ljepše kad vidim starega ribara kako baca vršur i izvadi bokun ribe za obid za sebe i svoju dragu.

Onda se vratim doma zamantan od sunca i lipote jer me uvatila fujaka. Najbolji su mi ti proljetni dani!

Kad se dignem i napišem doma i iako mi se ne da ali moram jer je škola na prvom mjestu. Kad napišem doma i onda gledam vanku i pridvečer se vratim doma jer mater viče da moram ležati.

*Duje Sirišević, 2. razred
Mentor: Domagoj Grgić
OŠ Pujanki, Split*

U MASLINAN

Kad dojde jesen moja famija i ja gremo kod naših prijatelja na iovo da in pomognemo pobrat masline.

Iz ku e je partenca rano ujutro da bi na vrime arivali do njih.

Kad dojdemo kod njih prvo poimo nešto i onda po nemo brat masline.

Mi dica beremo sa malih maslin, a mame i tate sa velikih maslin.

Oni jemadu i tovara pa se s njih igramo kad se umorimo od branja.

Poslin podne obidvamo ribu koju smo uvatili moj prijatelj u i i ja. Ja san uvatija cipla a on arbuna. Nakon obida ubijemo oko. Prije nego zajde sunce malo se provozimo kai en i guštamo. Nave er se vratimo doma malo umorni, ali i sritni jer smo lipo proveli dan.

*Duje Siriš evi , 2. razred
Mentor: Domagoj Grgi
OŠ Pujanki, Split*

LITNJI DANI

Svako lito gren na Šoltu. Moji prijateji i ja kupamo se u moru. Moj dida i ja pojdemo na ribe. Ulovimo par hobotnica i ciple. Svaki dan vidin puno rakova.

Ja rakove vatan rukon, a moji prijateji ih se boje. Buden na plaži dvi ure, a onda me mater zove na obid. Poslin obida, malo se odmorin i opet gren na mul. A nave er gren sa didon bacit vršu i tek onda pojden le .

Najdraži litnji dan mi je moj imendan. Tad napravin feštu na mulu i pozoven sve svoje litnje prijatelje.

*Lovre Tudor, 2. razred
Mentor: Domagoj Grgi
OŠ Pujanki, Split*

SUSRET S DANSKOM KRALJICOM MARGARETOM II.

Prije dvi godine, 24. 10. 2014. g. pružila mi se prilika da ka lanica Kulturno-umjetni kog društva Jedinstvo buden na do eku danske kraljice Margarete II i da joj pridan cvi e.

Bila san jako ponosna na sebe jer od sedansto pedeset lanova baš su mene osmogodišnjakinju odabrali za tako važnu stvar.

Iz doma san izašla cila ponosna, u me imurskoj monturi i spletene kose.

S materon i ocen san krenila prema Bosanskoj. Bilo je puno svita. Osi ala san se ponosno. Voditeljica fešte mi je rekla šta u re .

Odveli su me do poteštata Splita, šjor Ive Baldasara.

Šjor Ivo, voditeljica fešte i ja, akulali smo, smijali se i tako se rišavali straja.

Po ele su svirat sirene. Vidila se crna limuzina. Stali smo u jedan red.

Bilo me je malo straj da šta ne falin.

Doša je red na mene. Dala san kraljici cvi e, na engleskon joj zaželila sve najbolje i dobrodošlicu u Split.

Voditeljica mi je rekla da san bila dobra.

Pozdravila san se s poteštaton i voditeljicon.

Kraljica je sa svojin mužen Henrikom otišla razgledavat grad. Bila je lipa ka vila. Svi su je gledali.

Ja san se osi ala ka da prolazin crvenin tapeton. Ne vi a se kraljicu svaki dan.

Otac i mater su me izljubili. Bili su ponosni na mene. Na folkloru su me svi zvali "Marija, kraljica fešte".

Bilo mi je jako lipo, ali svemu do e kraj. Sutradan san se gledala na dnevniku i u Slobodnoj Dalmaciji.

*Marija Zec, 4. razred
Mentor: Ivanka Marti
OŠ Skalice, Split*

NA KUKALO

Puno se volin igrat na kukalo. Mi, dica iz ulice najprin se izbrojimo koje kukat (ko zadnji u ne, taj kuka). Jedan kuka: "jen, dva, tri, etri..." I tako do deset i na kraju zavije: "Ko se nije skrijo, magarac je bijo!". Za to vrijeme mi se sakrijemo ka miši pa irimo možemo li dovatit pik i re: "Moj spas za mene!". Ako te oni a je kuka "ne daj bože uvati", ako brže tr e od tebe, onda ti kukaš. Najbolje ti se sakrit iza nikog cabla ili kojega zida. Ja se uvijek skriven iza drugoga cabla, taman da mogu s moga mista dotr at i dobiti pik.

Kad stojiš sakriven di bilo, moraš se initi ka mutav, da te se ne uje i da te ko ne na e i ne špija. I onda kad te oni a je kuka ne gleda, ti tr eš najbrže do pika. Tamo se dereš, da te cilo susidstvo uje: "Moj spas za meneeeeeeeeeeeeeee! I tako si spasija sebe. A kuka gleda, viri, sad vamo, sad namo i pari mu se ka da nima nigdi nikoga. Onda najedanput vidiš i drugu dicu kako brzo tr u do pika.

Siguro je: oni a je kuka bija je prespor, nije uspija nikoga uvatit... I vra a se on tako do mista di su se svi skupili... Ošervaje se okolo sebe... udi se... Kako su svi uspili do prin njega?? I a sad? A mora e, bidan, opet kukat!

Ajmo, dico sve isponova: "jen, dva, tri, etri..."

*Lucija Krstulovi , 4. razred
Mentor: Linda Koncani
OŠ Split 3, Split*

NEO EKIVANA VIŽITA U RAZREDU

Bila je ura hrvaskoga jezika. Meštrovica je najavila pismu Dragutina Tadijanovi a.

Jušto pril samu pismu nikomu se jezik odveza, za re pravo imalo ga se a i ut, pa iz svega glasa zavi e: "Bumbaaar". Svi su školanti pogledali put gori.

U naš je razred, ko zna okle, doleti bumbar. Sara i Vjekoslava su stale ajmekat ka da su ugledale guju iliti udava. To je intunalo veli konfužijun. Nika su se dica raštrkala na sve strane dre u na vas glas, a niki su perfin samo sedili ka inkantani i hihirili se. Invece, bumbar je doleti do Roka i Frane koji su ažvelto šktivavali njegove ubode.

Ja san ga fišo panala. Bi je tust, balunast, a po tilu vas na crne i žute rige. Olputa je nesta iz naše vište. Svi su ga iš ali o ima, a on se bidan unefal zabi u laštru ol ponistre. Svi su se zacenuto smijali, a meštrovica je pomjivo otvorila ponistru i bumbar je izleti vanka.

I najavjene Tadijanovi eve pisme, za re pravo, vej ni bilo ništa, ali je meštrovica za ne duperat puno glas samo na plo i napisala naslov.

I tako san ja, zarad bumbara, zdataala ovu štoriju u selašken govoru.

*Klara Miliši , 4. razred
Mentor: Ljubinka Jelaska
OŠ Split 3, Split*

BRODI I ŠKOJI

a je škoju brod? Re u naši stari da je škoj ono a ostane kad brod parti.

Judi, boduli vole brode, škoje i vija e.

a je oviku more? More je oviku ka i poje po kojemu plovi brodima.

Pute daleke, morske brazde utire i mnoge škoje vižitaje.

a je lito na moru? Re u naše matere: vru ina kad te spopadne i jubav dopadne.

a je onda brod? Re u naši o evi to je ono a jidri po moru prema svojemu škoju.

A a je oviku njegov škoj? To je misto di se jubi maslina i stina, di te uvik eka jubav materina.

*Matej Rogoši , 4. razred
Mentor: Linda Koncani
OŠ Split 3, Split*

Dodatak

Marjan Blagai : Riba, 8. razred OŠ Grohote

RI ZA SVA VRIMENA

Dunja Kalilic

Ve gotovo dva desetljeća na otoku Šolti održava se jedinstvena pjesnička manifestacija

a-more-judi. U organizaciji OŠ Grohote i GKMM, knjižnice Grohote, manifestacija je zamišljena kao poseban poticaj stvaralaštvu mladih na čakavskom dijalektu, njegovanju tradicionalnih vrijednosti izraženih govorom predaka te o uvažavanju baštine čakavskom riječi ju kao materinim vodiljom u odrastanju mladih naraštaja.

Ostvaruju i se redovito svake godine, manifestacija je postala vrlo značajan hvalevrijedan događaj koji svrhovito doprinosi kulturnom ozračju ne samo na području Splitsko-dalmatinske županije, nego i općenito u Republici Hrvatskoj, s posebnim naglaskom na ovažavanju naše jezične kulturne baštine, na potporu i poticanje djece u kreativnom izražavanju njegovanjem zavičajnog dijalektalnog naslijeđa i sustavnom obogaćivanju njihova znanja u jezičnom izričaju. Djeci i mladima ovom se manifestacijom pruža mogućnost stvaranja osobujnog načina izražavanja, produbljenoga mudrošću u priča i voljenih članova obitelji, oslikanoga dragim uspomenama, ali i aktualnim događajima i doživljajima iz njihova svakidašnjeg života, a sve izvezeno zlatnim nitima dijalekta.

Njeguju i tu *Ri*, djecu se ujedno potiče na smjelost govora i pisanja dijalektom, za koji znaju da bi bez upotrebe mogao nestati,

i zbog toga se svojom zaigranošću, maštom, a nadasve nošeni poukom da zašтите ono što je njihovo oduvijek, još jače i radosnije odazivlju zovu svoga dijalekta i postaju nezaboravni sudionici manifestacije *a-more-judi*.

Tako svake godine nastaju nova pjesnička djela puna drame, humora, igre, a djeca zapisuju i izgovaraju *Ri* satkanu od ljubavi i želje da ostane s njima, grade svoju osobnost oplemenjenu tradicionalnim vrijednostima, uljepšavaju svoju i našu stvarnost snagom originalnoga umjetničkog izraza i doprinose boljitku svijeta za sebe i za sve nas. U njemu je katkada i malo tuge, nostalgije, žalosti za nekim možda neponovljivim i izgubljenim, prošlim i nedostižnim, ali nada i radost, osobito bliske mladosti, zajedno sljubljene imaju nevjerojatnu moć i na kraju je osmijeh uvijek jedini pravi pobjednik.

A *Ri* draga, topla i blaga, natopljena vječnom ljubavlju prema zavičajnom gnijezdu i cvrkutu njegova govora, ostaje njegov zaštitni znak, ostaje – *Ri* za sva vremena!

Sadržaj

Izabella Ceci : Riba, 8. razred OŠ Grohote

OŠ Bija i, Kaštel Novi

- 11 Blago a nikor ne more platit, Lolita Lana Ivakovi , 6.r.
 12 Judi puni lipote, Branka Lisi i , 2.r.
 13 Naši judi, Alina Lon ar, 2.r.
 14 Si anje na dida, Ana Milan, 2.r.

OŠ Bol, Split

- 17 Galebovi, Lana Rado aj, 1. r.
 18 Sunce, Anja Šušter, 1. r.

OŠ don Lovre Kati a, Solin

- 21 Moja želja, Mia Martini , 6. r.

OŠ Grohote, Grohote

- 25 More, Izabella Ceci , 8.r.
 26 Moja Šolta, Marin Elezovi , 6. r.
 27 Zahvalnica kušinu, Magdalena Sinov i , 8. r.

OŠ Hvar, Hvar

- 31 Briškula, Mia Marija urin, 8.r.

OŠ Jelsa, Jelsa

- 35 Nonine gon ice, Petra Bali , 7.r.
 36 Primali e, Katarina Plenkovi , 7.r.

OŠ Jesenice, Dugi Rat

- 39 Mulica Luce, Laura aljkuši , 6.r.
 40 Ljubav spram kamena i dra e, Matej aljkuši , 6.r.
 41 Blato na Cetini, Ante Gale, 6.r.
 42 Jesenice u jesen, Ivan Garac, 8.r.
 43 Koje boje je jubav?, Ivana Mikas, 7.r.
 46 Bile ku e moje Dalmacije, An ela Karin, 6. r.
 47 akulona Kate, Dea Murat, 6.r.
 48 Cvr ak, Ivan Ribi i , 6.r.
 49 Mate lin ina, Ivan Ribi i , 6.r.

OŠ Komiža, Komiža

- 53 Moje mjesto, Andrea Druži , 6.r.
 54 Moje misto, Vicenca Karuza, 6.r.
 55 Komiža, Teo Zambarlin, 7.r.
 56 Otok, Dino Zanki, 8.r.

- OŠ kralja Zvonimira, Seget Donji
 58 Dežgracija, Sofia Bešli , 5.r.
 59 Macarol i i, Sofia Bešli , 5.r.
- OŠ Petra Hektorovi a, Stari Grad
 63 Moj nono, Domagoj Franetovi , 5.r.
 64 Dota moje nuone, Antoni Petri , 5.r.
 65 Stora gustirna, Josipa Tepi , 6.r.
- OŠ Petra Kružića, Klis
 69 More jema dušu, Deni Kurtovi , 6.r.
 70 Tri sestrice, Mislav Sari , 7. r.
- OŠ Pujanki, Split
 73 Zašto volin more, Antea Ajdukovi , 2.r.
 74 Moderni dida, Leona Akrap, 4.r.
 75 Lito, Luka Barbari , 2.r.
 76 Zavičaj, Danko Dvornik, 4.r.
 77 Moj zavičaj, Stela Lončar, 4.r.
 78 Marjan, Antea Mareti , 4. r.
 79 Lipi Split, Tomislava Plešić , 4.r.
 80 Gajeta, Maja Radman, 6.r.
- OŠ Split 3, Split
 84 Moj školj, Tonči Burica, 4.r.
 85 Litnji dan, Vito Drnjević , 4.r.
 86 Sve ne smiš, Marijeta Javor, 4. r.
 87 Šolta, Jozica Maljković , 4.r.
 88 Materina buorša, Klara Marendić , 4.r.
 89 Braća, Klara Milišić , 4.r.
 90 More, Teuta Mrkonjić , 4.r.
 91 Oblutak, Petra Mršić , 4.r.
 92 Dišpet, Luka Škorjanec, 4.r.
- OŠ Supetar, Supetar
 95 Nevera, Toni Kušević , 6.r.
- OŠ Vjekoslav Parać , Solin
 99 Misto Vranjic, Lea Maslov, 4.r.
- OŠ Vladimira Nazora, Postira
 103 Broć , Ana Salamunović , 8.r.

- OŠ Bol, Bol
 107 Kokoške, Arsen Kojdi , 3.r.
- OŠ Dinka Šimunovi a, Hrvace
 108 Moja koza, Matija Buljan, 5.r.
 109 Moja baba i Iphone, Ivan urkovi , 7.r.
- OŠ dr Franje Tu mana, Brela
 110 Moj školski dan, Amelie Franka Carl Vадnjal, 7.r.
 111 Pri a o brejanskoj višnji, Gabriel Antun Šoši , 7.r.
 112 Iz mog susjedstva, Lana Vitkovi , 7.r.
- OŠ Grohote, Grohote
 113 U vrti u, Lina Blagai , 5.r.
 115 Moja mala osveta, Marijeta Ceci , 5.r.
- OŠ Ivan Leko, Donji Proložac
 117 Didova pri a, Janja Grabovac, 6.r.
- OŠ Komiža, Komiža
 118 Moje misto Komiža, Zorana Karuza, 5.r.
 119 Smokva, Ive Mardeši , 3.r.
 120 Kako je živila moj pranona Vinka Mardeši ,
 Mari Svili i , 3.r.
- 122 Moj levut, Pablo Andre Zanki, 5. r.
- OŠ oca Petra Perice, Makarska
 124 Pri a moje bake, Petra Andrijaševi , 6.r.
 125 Frizerski salon, Laura Dundi Ljubi i , 6.r.
 126 Pri a o ro i, Gloria Raos, 8.r.
 127 Pri a o babinom Mikanu, Angelina Ana Vranješ, 8.r.
 129 Pavica, Ana Vu ko, 7.r.
- OŠ Petra Hektorovi a, Stari Grad
 131 Šjor Pero Pešekani, Mirjam Golubi i , 6.r.
 132 Nepoznati grih, Karlo Kalaš, 6.r.
 133 Miss Paiza 1969, Andro Tadi , 3.r.
 134 Vražja makina, Marijana Viskovi , 6.r.
 135 Zone Stiponovih, Vicenco Vrtlar, 3.r.
- OŠ Pu iš a, Pu iš a
 137 Mo ak, Ive Bauk, 5.r.

OŠ Pujanki, Split

139 Moja kuća na škoju, Nina Boršić izmi , 2.r.

140 Dupin i ribica, Doris Grujić , 2.r.

141 More i stina, Duje Sirišević , 2.r.

142 U maslinan, Duje Sirišević , 2.r.

143 Litnji dani, Lovre Tudor, 2.r.

OŠ Skalice, Split

144 Susret s danskom kraljicom Margaretom II.,
Marija Zec, 4.r.

OŠ Split 3, Split

145 Na kukalo, Lucija Krstulović , 4.r.

146 Neokrivana vižita u razredu, Klara Milišić , 4.r.

147 Brodi i škoji, Matej Rogošić , 4.r.

151 RIČA ZA SVA VRIMENA, Dunja Kalilić

LIKOVNI RADOVI

Učenci: 5., 7. i 8. razreda

Mentor: Bruna Ović

Motivi: Riba, Sunce i Mjesec

Tehnike: tempera, akvarel

OŠ Grohote
Grohote, Šolta
2017

Ostvaruju i se redovito svake godine, manifestacija je postala vrlo značajan hvalevrijedan događaj koji svrhovito doprinosi kulturnom ozračju ne samo na području Splitsko-dalmatinske županije, nego i općenito u Republici Hrvatskoj, s posebnim naglaskom na očuvanju naše jezične i kulturne baštine, na potporu i poticanje djece u kreativnom izražavanju njegovanjem zavičajnoga dijalektalnog naslijeđa i sustavnom obogaćivanju njihova znanja u jezičnom izričaju.

A Rijeka draga, topla i blaga, natopljena vječnom ljubavlju prema zavičajnom gnijezdu i cvrkutu njegova govora, ostaje njegov zaštitni znak, ostaje – Rijeka za svavremena!

Dunja Kalili

Oš Grohote
Grohote, Šolta
2017

ISSN 1845-4852